

Adventes Vēstis

2024
FEBRUĀRIS
337

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU
SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Sužiem – 100

PRĀTA UN ĶERMEŅA SAISTĪBA UN VESELĪBA

**Kāpēc labu padomu
bieži vien noraida?**

Bērniem un pusaudžiem:

Dzīres

Jauniešiem:

Mīlestības valoda

Saturs:

- 04** ATSKATS/ZIŅAS NO DRAUDZĒM
Ziemassvētki Mazsalacā
- 05** ATSKATS/ZIŅAS NO DRAUDZĒM
Ceļš uz Bētlemi Salacgrīvā
- 06** ATSKATS/ZIŅAS NO DRAUDZĒM
“Gaismas svētki” Rīgas 1. draudzē
- 08** ATSKATS
10 lūgšanu dienās piedzīvotais
- 11** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Kāpēc labu padomu bieži vien noraida?
- 12** ATSKATS
Gada sākuma sanāksme 21. janvārī
- 14** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Vēlais lietus
- 18** TĒMA
Sužiem – 100
- 22** VESELĪBA/ DZEJA
Prāta un ķermeņa saistība un veselība
- 24** PRAVIEŠU GARS/ DZEJA
Iekarsies un atgriezies
- 26** JAUNIEŠIEM
Mīlestības valoda
- 28** KRISTIEŠU MĀJAS UN
LAULĪBAS NEDĒĻA
- 29** BĒRNIEM UN PUSAUDŽIEM
Dzīres

“Adventes Vēstis” ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 600 eks.

Galvenā redaktore: Anītra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Elvīra GRAKOVICHA,
Imants ĢIPSLIS, Vineta KRAULIŅA,
Māriete LIPSKA, Andris PEŠELIS.

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt
adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti februārī, mīlie “Adventes Vēstu” draugi!

Laiks iet ātri, dažbrīd pat pārāk ātri. Vai esat to pamanījuši? Tas, kas reiz bija tik būtisks, bez kā nevarējām iedomāties savu ikdienu, par ko pārdzīvojām, priecājāmies, par ko lūdzām, kas mūs darīja laimīgus vai varbūt dziļi nelaimīgus, pēc kāda laika pārtop par pagātni, par atmiņām, vai tie būtu notikumi vai dažkārt pat kādi cilvēki. Kā Dieva Vārds saka – pat viņu piemiņa aizmirstas. Bet ir notikumi un cilvēki, kurus neaizmirsīsim nekad, pat tad ne, kad būs pagājuši daudzi jo daudzi gadi un gadu desmiti. Arī mūsu draudzes vēsturē ir šādi cilvēki, ir šādi notikumi un, jā, ir šādas vietas. Viena – varbūt pat visīpašākā – no tām ir adventistu misijas skola Sužos jeb vienkārši Suži, kā tos mēdzam saukt.

2024. gadā pieminam šīs katra adventista (vismaz vairāku adventistu paaudžu) sirdij tik īpašās skolas 100 gadu jubileju. Tā gan ir mazliet skumjām un pagātnes plīvuriem apvīta, jo mūsu, adventistu, Sužu vairs nav. Protams, šī vieta ir, ēka ir, bet tā vairs nav mūsu, tie nav mūsu mīlie Suži. Tomēr šī “Adventes Vēstu” numura lappusēs jums būs iespēja kaut mazliet ielūkoties mūsu draudzes misijas skolā, uz brīdi ieiet pa tās durvīm, pastaigāt pa tās gaitenīm, iziet skolas pļavās, aplūkot tās saimniecību, pavisam mazliet uzzināt par kādiem skolai nozīmīgiem cilvēkiem. Dieva žēlastībā šajā gadā par Sužiem vēl runāsim. Bet tas būs vēlāk un citā formātā.

Bez Sužu tēmas piedāvājam mūsu lasītājiem atskatu pavisam nesenā pagātnē – pagājušā gada nogalē, kad vairākās mūsu draudzēs tika pieminēts Bētleme stāsts un sagaidīti svētku viesi.

Vēl varēsiet ieskatīties Latvijas draudžu savienības padomes un nodaļu vadītāju sanāksmē, Aktuālajā jautājumā uzzināt, kāpēc bieži tiek noraidīti labi padomi, bet rubrikā Vārds mācītājam lasīt mācītāja Alberta Truča pārdomas par agro un vēlo lietu.

Sagaidot visās pasaules adventistu draudzēs ik februārī rīkoto Kristiešu mājas un laulības nedēļu, LDS Ģimeņu kalpošanas nodaļa ir sagatavojusi kādu īpašu ziņu par šo nedēļu un svarīgus padomus laulātajiem. Šīs pašas nedēļas noskaņā jums būs iespēja lasīt Ingridas Markusas dzeju par mīlestību un attiecībām.

Cik svarīga ir attieksme un attiecības mūsu fiziskajai un garīgajai veselībai, uzzināsiet rubrikā Veselība, savukārt lappusītē Jauniešiem šoreiz – par mīlestības valodu.

Bērni un pusaudži žurnāla pēdējās lappusēs varēs turpināt sekot līdzi Borneo zēna Saksē piedzīvojumiem, kā arī risināt kādu īpaši sev sagatavotu uzdevumu.

Kā allaž – tas vēl nepavisam nav viss, ko atradīsiet šajā žurnālā.

Lai jums šis laiks ir Dieva miera un žēlastības pārklāts! Atcerieties – Viņš jūs nekad neaizmirsīs! “Vai var māte aizmirst savu zīdaiņi un neapžēloties par savu miesīgu bērnu? Un, ja pat māte to aizmirstu, Es tevi neaizmirsīšu. Redzi, abu Savu roku plaukstās Es tevi esmu iezīmējis; tavi mūri ir vienmēr Manā priekšā.” (Jes. 49:15, 16)

Anītra Roze,
AV galvenā redaktore

Iesākot jaunu gadu, janvāra mēnesī adventistu draudzes visā pasaulē kopā pulcēja 10 Lūgšanu dienas. Lūgšanas notika grupās pa mājām, dievnamos, telekonferencēs un videokonferencēs. Tāpat kā apetīte rodas ēdot, tā arī lūdzot rodas lūgšanu piedzīvojumi, kas maina pašus lūdzējus, viņu dzīvi vai tos, par kuriem tiek lūgts. Tad vēl vairāk rodas vēlme lūgt, aizlūgt par citiem, piedzīvot Dieva tuvumu un transformējošo spēku. Nosacījums tam, lai personīgi piedzīvotu, ka Dievs atklāj lielas un brīnišķīgas lietas, ir "piesauc Mani" jeb lūgšana, kas izsacīta ticībā, ka Dievs dzird un atbildēs. "[...] piesauc Mani, tad Es tevi uzklaušīšu un tev atklāšu lielas un brīnišķīgas lietas, kas tev nebija zināmas." (Jer. 33:3)

Prieks par Latvijas draudžu savienības padomes gada sākuma sanākumi kopā ar nodaļu vadītājiem, kur kuplā skaitā un vienotā garā spriedām par tuvāko nākotni. Piedzīvojām, ka varam būt vienoti dažādībā. Tas ir tikai un vienīgi Dieva vadības nopelns. Ka varam stiprināt cits citu un sasniegt ieplānoto radošos, stratēģiskos veidos – tas viss līdzcilvēku stiprināšanai, iedrošināšanai un,

galu galā, arī glābšanai. Paldies ikvienam par veltīto laiku, lai būtu kopā, plānotu un sadarbotos!

Ir tāds teiciens, ka tautai, kura nezina savu pagātņi jeb vēsturi, nav arī nākotnes. Līdzīgi varētu teikt arī par Dieva tautu mūsdienās. Mums jāskatās ne tikai svētlaimīgajā cerībā uz nākotni, bet reizēm jāpāršķirsa draudzes vēstures lappuses, lai apzinātos, kam cauri ir gājuši mūsu priekšteči, kurus nereti sauc arī par celmlaužiem vai pionieriem. Ko mūsu priekšgājēji ir ziedojuši, lai sasniegtu kādus cēlus mērķus? Varbūt varam ieraudzīt to, kādas kļūdas viņi pielāvuši, un neatkārtot tās? Jo tālredzīgi un gudri cilvēki mācās no citu kļūdām.

Šajā mēnesī vairāk domājam un mācāmies arī par kristīgas mājas jeb kristiešu ģimeņu attiecību tālejošo ietekmi un svētībām. Nereti, runājot ar cilvēkiem, uzklaušot un konsultējot laulātos pārus, esmu dzirdējis, ka cilvēki saka: "Neesmu bijis kristietis kopš dzimšanas vai bērnības, tikai kādā noteiktā dzīves posmā iepazinu Dievu! Ir daudz, ko nožēlot, kas greizi nodzīvots! Bet ir arī tik daudz, par ko slavēt Dievu, ka Viņš ir izrāvis "kā apdegušu pagali" no šī nepareizā, grēcīgā dzīvesveida!"

Varam iedomāties par to laiku, kad Ādamam ar Ievu, pirmajiem šīs zemes cilvēkiem, vēl nebija šādas negatīvas pieredzes, kad viņi bija ciešā sadraudzībā ar savu Radītāju. Mani pārņem prieks un pateicība, jo ticu, ka, pateicoties Jēzus dziedinošajam un atjaunojošajam spēkam, brīnumi un šī "paradīzes pieredze", un dziednāšana ir ļoti reāla un iespējama arī mūsdienu ģimenēs, ja vien turamies pie Dieva dotajiem principiem un meklējam Viņu – laulības autoru un mīlestības avotu. Lai izdodas arī šoreiz pasvītrot priekš sevis kādas labas atziņas, kas motivē dzīvot praktisku nodošanās laulības dzīvi kopā ar savu otro pusīti! Lai Dievs svētī, pārdomājot šos tematus!

"Bet beidzot esiet visi vienprātīgi, līdzcietīgi, brālīgi, žēlsirdīgi, pazemīgi [...]" (1. Pēt. 3:8)

Imants Ģipslis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

ZIEMASSVĒTKI MAZSALACĀ

Ilze Alviņa

Mazsalacas SDA mazais dievnams 2023. gada 16. decembrī piedzīvoja patiesu Prieku. Skanēja smieklī un čaloja sarunas; ar mazām rociņām tapa Ziemassvētku zvaigznes – katram sava, īpaša; ieskanējās “Klusa nakts, svēta nakts”. Mēs visi kopā svinējām Brīnumu!

Šajā ne tik vienkāršajā laikā, kad dažkārt esam nobijušies un neapmierināti ar dzīvi, tas bija kas īpašs, jo visi kopā spējam priecāties kā daudzie bērni, kuri, skaisti sapucējušies, no rīta līdz pat vēlam vakaram nāca kopā ar mammām un tētiem, brāļiem un māsām. Ikviens, mazāks un lielāks, bija dzirdējis par Ziemassvētku brīnumu, un gaisā virmoja sajūta, ka katrs to noteikti grib piedzīvot! Liels vai mazs, jaunāks vai vecāks to vēlas!

Lai piedzīvotu Brīnumu, mēs kopā klausījāmies stāstus par Jēzu, cēlām torni, tinām bērniņu autiņos, līmējām un veidojām, un dziedājām dziesmas, kopā radot īpašu gaisotni īpašai dienai.

Mēs kopā mācījāmies iepazīt un novērtēt to, kas mums ir dots katru dienu, un to, ka mums patiesībā ir dots tik daudz un pats galvenais – Dieva mīlestība un Glābšana! Ka

patiesa laime nav mērāma mantā un naudā, kas katram ir vai nav makā vai kontā; arī ne dāvanā, ko katrs saņēma ar mirdzošām acīm. Tā mērāma spēja redzēt savu dzīvi kā brīnumu, kā brīnišķīgu iespēju darīt, radīt un piedzīvot Dievu. Un ka Dievs dod aizvien jaunas iespējas un paver durvis citai dzīvei pat tad, ja mūsu ikdienā ienāk neveiksmes un problēmas. Arī to, ka Dievs katru dienu mums dod iespēju – iespēju kaut ko mainīt, iespēju mēģināt un nepadoties!

Katram Mazsalacas draudzes loceklim bija savi pienākumi, rūpējoties, cik vien labi spējams, lai viesi justos priecīgi un gaidīti. Draudzes locekļi dalījās ar savu prieku, ka mums ikvienam ir pie kā turēties, ir kam lūgt, ir kas mūs katru redz un pazīst, un mūsu dzīvei piešķir jēgu. Dalījās ar to, ka mums visiem ir Glābējs Jēzus, kas mūsu dzīvi ir padarījis tik bagātu un devis mūsu acīm citu gaismu, ka Viņš ir mūsu spēks un mūsu dziesma.

Ka patiesais BRĪNUMS ir Kristus. Kristus ir vislielākais brīnums, ko cilvēks var savā dzīvē piedzīvot, ticot, ka Dievs dāvāja šo vislielāko un dārgāko dāvanu pasaulei. Viņš to

dāvināja katram, lai mēs, to pieņemot, piedzīvotu mieru ar Dievu. Lai mēs piedzīvotu brīvību no saviem grēkiem un ar prieku dzīvotu dzīvi, kuru Dievs katram devis. Šo brīnumu var piedzīvot tikai ticot!

“Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzīmušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību [...]” (Jņ. 3:16)

Šī ir labā vēsts, ko Mazsalacas draudze vēlējas dot tālāk, – Brīnums, kuram noticot un kuru pieņemot savā sirdī, izmainās viss un mēs kļūstam par brīnumu citiem ar savu dzīvi, darbiem un vārdiem. Tas vairs nav brīnums, kuru piedzīvot reizi gadā – Ziemassvētkos, bet tā ir brīnumiem piepildīta dzīve!

CEĻŠ UZ BĒTLEMI SALACGRĪVĀ

Ziemassvētki – tas ir brīnišķīgs laiks, kas piepildīts ar daudzām iespējām iegūt mieru, prieku un atjaunot savas attiecības ar Jēzu, mūsu labāko Draugu.

Salacgrīvas draudze ar prieku nolēma atkal šajā gadā uzņemt bērnus un viņu ģimenes, lai iepriecinātu ar Ziemassvētku dāvanām. Līdz šim mēs izmantojām Salacgrīvas vidusskolas zāli, lai ģimenes pulcinātu uz vienu noteiktu pasākumu. Tas bija labi, un mums bija liels prieks uzņemt tik daudz bērnu. Šajā gadā mūsu draudzei radās cits plāns – vēlējamies tuvāk iepazīties un iedraudzēties ar katru bērnu atsevišķi, lai tādā veidā bērnus un vecākus varētu uzaicināt uz tālākām nodarbībām.

Izveidojām bērniem atbilstošu stāstu, kas atklāja, kādēļ Jēzus atnāca uz šo zemi. Tā kādu svētdienu pirms Ziemassvētkiem ik pa divām stundām nāca jauna bērnu grupa kopā ar vecākiem. Bērni uzzināja, kādēļ pasaulē ienāca grēks, kas atnesa ciešanas un sāpes. Bērniem kopīgi bija iespēja uzcelt augstu Bābeles torni, uzskatāmi attēlojot to, ka cilvēki nolēma dzīvot bez Dieva. Ejot uz nākošo telpu, bērni varēja

paši turēt rokās Biblii, lasīt tekstus, iepazīties ar Dieva apsolījumiem par gaidāmo Mesiju – Glābēju. Tad, skatot dziesmai “Klusa nakts”, bērni nonāca pie izveidotās Bētleme ainas, kur bija kūtiņa, izklāta ar salmiem. Tur atradās silīte un jēriņi. Uzspīdot Bētleme zvaigznei, bērni varēja klausīties, kā tad notika Jēzus piedzimšana.

Zvaigzne bija tā, kas daudzus atveda uz Bētlemi pie Jēzus. Pēc dzirdētā stāsta bērniem bija iespēja katram pašam pagatavot skaistu zvaigzni, ko aiznest mājās, lai varētu arī citiem pastāstīt par Jēzus piedzimšanu. Tā, darbojoties kopā ar bērniem, varējām iepazīties ar katru atsevišķi. Un, protams, pasākumam noslēdzoties, katrs bērns saņēma lielisku dāvanu kasti kopā ar uzaicinājumu uz tālākām nodarbībām.

Turpmāk mums vēl plānots pasākums ar ukraiņu bērniem, kuri dzīvo vidusskolas kopmītnēs un apmeklē Salacgrīvas vidusskolu.

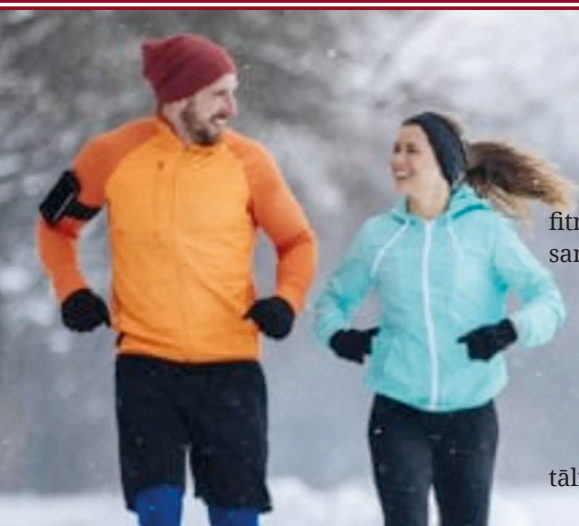
Draudze turpina lūgt, lai bērnu un vecāku sirds atvērtos un lai viņiem būtu iespēja tuvāk iepazīties ar Jēzu – visu mūsu Labāko Draugu.

MARTS – VESELĪBAS MĒNESIS “KUSTĪBU PRIEKŠ”

Aicinājums iedvesmoties, kustēties un priecāties kopā ar fizioterapeitu/fitness treneru komandu! Tu visu mēnesi savā telefonā *WhatsApp* ziņā saņemsi:

- rīta vingrošanas video paraugdemonstrējumus (10–15 min.)
- mērenas intensitātes treniņa video paraugdemonstrējumus (3 x nedēļā)
- veselīga dzīvesveida ieteikumus

Savu dalību var pieteikt, saglabājot šo numuru 29283680 (Ieva B.) savā tālrunī un nosūtot Ievai *WhatsApp* ziņu: Vārds. Vēlos piedalīties!
Seko informācijai www.adventisti.lv

“GAISMAS SVĒTKI”

RĪGAS 1. DRAUDZĒ

Ingrida Markusa

Ziemassvētkiem tuvojoties, gribas tā ļoti īpaši pateikties Dievam par Vislielāko dāvanu, kādu vien Debesis varēja cilvēkiem dot – par Glābēju Jēzu. Katrā draudzē raisās domas un idejas, kā svinēt Ziemassvētkus, lai ar šo svētku gaismas un cerības vēsti aptvertu un iepriecinātu pēc iespējas vairāk cilvēku. Neko vērtīgāku jau mēs nevaram ienest šajā pasaulē, kā vien godīgu mīlestību uz Dievu un cilvēkiem. Tāpēc sirdsiltā pateicībā Dievam dzīva ir vēlme svinēt gaismu, kas nāk no Debesīm un klievē pasaules tumsu. Turklāt ne tikai svinēt, bet arī – ar to dalīties!

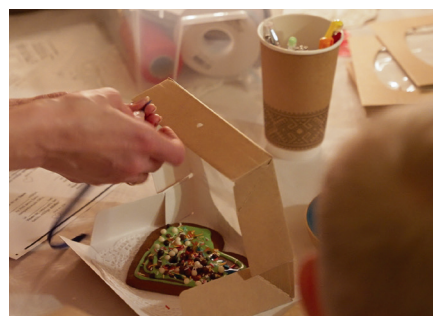
2023. gada nogalē gaismu nesoša vēsts izskanēja Rīgas 1. draudzē “Gaismas svētkos”, uz kuriem tika aicināts būt kopā ikviens – liels un mazs.

“Gaismas svētku” viesi vispirms varēja izdzīvot stāstu Ziemassvētku mūziklā “Stāsts par ganu sapņotāju”, kura izskaņā tika gūta atziņa – visbrīnīgākie sapņi piepildās, ja esam Dieva noliktajā vietā un lietojam Dieva dāvētos talantus, atklājot lielisko vēsti: “Jums Pestītājs dzimis!” un tā piepildot sirdis ar prieku.

Gatavošanās laiks svētkiem vienmēr ir spraigs, darbīgs un arī ļoti satuvinošs, jo kopīgi mērķi satuvina cilvēkus. Katrs dāvā savu ieguldījumu, lai gaisma var skanēt! Un tā skan! Un iepriecina! Un aicina! Aicina sapņot lielus sapņus ar patiesa noderīguma saturu! Varbūt šī mūzikla tēma par būšanu īstajā vietā, noderīgumā un kalpošanā tuvākajam aicinās arī bērnus domāt domas par saviem sapņiem un savu, Debessēva sagatavoto, vietu mīlestības izpausmei?

Tiem, kas nebija klāt, ir iespēja noskatīties mūziklu ierakstā YouTube kanālā Adventisti.lv: https://youtu.be/Y5UERBwexZA?si=zj9Vo9v_I03Hi8Mu.

Izskanēja stāsts, bet jaukums un svētku brīnums nebeidzās. Katrs bērniņš tika aicināts darboties un sadarboties kādā no septiņām darbnīcām. Te nu valdīja iespēju dažādība – Piparkūku dekorēšanas darbnīca, Vaska sveču gatavošanas darbnīca, Gaismas eksperimentu vērošanas darbnīca, Sniegpārslu veidošanas darbnīca, Ziemassvētku kartīšu veidošanas darbnīca, Sniega prieka bumbu izgatavošanas

darbnīca un visbeidzot – Mūzikas darbnīciņa, kurā varēja piedzīvot prieku, kādu sniedz kopīga dziesmu dziedāšana un muzicēšana.

Jēzus mums ir iemācījis iepriecināt citus ar dāvanām. Došana ir Jēzus pamatdarbība un būtība! Mēs mācāmies no Viņa. Arī bērni šajos “Gaismas svētkos” saņēma dāvanas ar labvēlības un sirsnības pievienoto vērtību. Tās stāsta: “Tu mums esi svarīgs, mēs gribam, lai tava sirsnība priecājas!”

Šajos svētkos Dievs dāvāja īpašas svētības – kopā tajos piedalījās 70 mūsu draudzes bērni ar saviem vecākiem vai vecvecākiem un aptuveni tikpat daudz viesu – bērni un viņu tuvie cilvēki, daudzi no kuriem bija mūsu dievnāmā pirmo reizi.

Mūzika izskan, vārdi apklust, svētki paiet, bet lai katrs dziļi sirdī paglabā to lielo vērtību – būt kopā, darboties kopā, piepildīt sapņus kopā un atbalstošā labvēlības sadarbībā ilgoties sasniegt mērķi – radīt Dieva mīlestības atmosfēru, kurā katram gribas būt un palikt. Laikam aizvizinot projām svētku noskaņas, lai

sirdsprātā iesakņojas atziņa: “Mums ir Pestītājs dzimis!” Lai Viņš nepaliek kūtiņā Bētleme, bet piedzimst katrā sirdī, mācot mīlēt, žēlot un just!

*Foto: Agris Janišauskis
un Alvis Kūms*

“Gaismas
svētku”
ieraksts:

10 LŪGŠANU DIENĀS PIEDZĪVOTAIS

Astra

Mēs kā vakara lūgšanu grupiņas vadītāji pēdējā laikā bijām noraizējušies, jo dažādu apstākļu dēļ kādus vakarus bijām tikai saujiņa lūdzēju. Esam Dievam ļoti pateicīgi par atbildētām lūgšanām, jo pēc šīm īpašajām 10 Lūgšanu dienām no jauna ir pievienojušies gan vairāki draudzes locekļi, gan arī divas interesentes, kuras sākušas meklēt patiesību mūsu draudzē. Turklāt vadītāja, kura kādu laiku nevarēja vadīt, atkal ir ierindā! Šovakar mūsu grupiņa jau bija palielinājusies par 5 dalībniekiem.

Loida

Esmu bezgalīgi pateicīga Deběstēvam par šī gada iedvesmojošajām lūgšanu dienām! Dienas gaitā piedalījies 2 vai 3 dažādās lūgšanu grupās. Mani ļoti uzrunāja kodolīgie un dziļie lasījumi. Mēs ar draugiem lūdzām par pasākumu, ko bijām iecerējuši 20. janvāra pēcpusdienā. Dievs tik brīnišķīgi atbildēja – gan ar laikapstākļiem, gan ar jauniem interesentiem, kuri tika uzrunāti pirms pašas sadraudzības.

Tika sēta sēkla. Zinām, ka Dieva Gars audzēs! Ir atbildētas lūgšanas par slimnieku atlabšanu. Un vēl – tieši 10 Lūgšanu dienās saņēmu atbildi un esmu jaunā darbavietā! “Dievs piepilda KATRU VAJADZĪBU.”

Baiba

Arī es piedzīvoju neskaitāmas svētības 10 Lūgšanu dienu laikā! No sirds priecājos par iespēju pievienoties Vīslatvijas lūdzēju lielajai grupai, kopā lūgt un piedzīvot, kā DIEVS uzklausa, uzrunā, vada Sev tuvāk, atbild, žēlo un stiprina katru, kas nonācis grūtā dzīves periodā. Prieks bija dzirdēt mīlas un sen nedzirdētas balstiņas, un liels prieks dzirdēt, iepazīt un iemīļot jaunas lūdzēju balsis, arī no citām konfesijām. Sākumā tās likās svešas, bet jau pavisam drīz mīlas un tuvas. DIEVA žēlastībā vienu no šīm māsiņām jau izdevās satikt klātienē. Pateicība KUNGAM, ka VIŅŠ atgādina atkal un atkal, cik lūgšanām un pateicībām ir liela nozīme! To nekad nevar būt par daudz! Turklāt – cik svarīgi lūgt gan vienatnē, gan kopā ar citiem!

Kādas ir atbildētas lūgšanas? Minēšu vismaz dažas no tām!

- “Pēc daudzu gadu pārtraukuma mamma kaut uz brīdi parunāja ar manu brāli pa telefonu. DIEVS pieļauj pat cauruļu plīšanu, lai tikai naida vietā nāktu izlīgums. Vēl jau lielas cīņas priekšā, bet DIEVS sakustina sirds ledus gabalus.”

- “Kaimiņš, kas uz galvas krita no liela augstuma, piecas dienas bija komā. Bet DIEVA žēlastībā izdzīvoja. Visa lūdzēju komanda lūdza par viņu un vēl aizvien turpina lūgt.”

- “DIEVS velk Sev tuvāk ikvienu, arī tos, kas līdz šim par VIŅU zināja visai maz vai nemaz.”

- “Ar kādu kaimiņieni, kurai salauzta attiecības ar dēlu, sanāca telefoniski kopā pielūgt. Pēc dažām dienām viņa zvanīja ar lūgumu, vai varam pielūgt vēlreiz.”

Vilnis

“Dievs [...] remdē ļaužu sāpes” – gan dvēseles, gan arī miesas sāpes.

Pateicība Deběstēvam par īpašo vadību mūsu ģimenei cauri operācijai un pēcoperācijas laikam, par sāpju remdēšanu, tās nav atjaunojušās. Pateicība par iespēju uzdāvināt dakterim Bībeli. Pateicība par dāvināto iespēju turpināt kalpot!

Ērika

Pateicība par lūgšanu iedvesmojošo kopības atbalstu un prieka sajūtu, izejot dienas gaitās.

Pateicība par 10 dienu lasījumu uzrunājošo iespaidu.

Pateicība par vadītājiem, kuri Svētā Gara iespaidā vienmēr tik trāpīgi pievienoja Bībeles pantus un savas atziņas, rosinot dalībniekiem izteikties un lūgt.

Sajutu nostiprinošu ticību, ka Dievs klausā mūsu lūgšanas un atbild.

Izteikti piedzīvoju Svētā Gara klātbūtni gan lūgšanu laikā, gan ikdienā ejot.

Paldies, ka iedrošinājums, drosme un Svētā Gara pamudinājums runāt par Dievu bija spēcīgs.

Paldies Dievam par apsardzību un veselību!

Biruta

Bezglābi pateicība par reāli piedzīvoto Dieva mieru un Svētā Gara klātbūtnes piedzīvojumu, kad kādā no vakariem, vadot telekonferenci, sākās īpaši tehniski traucējumi telefona sakaros. Tas bija tāds miers, kas tiešām bija augstāks par visu saprašanu, dāvājot īpašu stiprinājumu manā ticības dzīvē.

Irēna

Paldies par dāvatām 10 Lūgšanu dienām visā pasaulē! Paldies, ka Tu, Dievs, mūs vadīji ceļojumā pa ticības prioritātēm! Tas deva man iespēju izvērtēt un pārvērtēt sevi, vai ilgojos pēc skaistā Dieva rakstura, un to, cik daudz vienkāršu lietu laicīgā dzīvē esmu palaidusi garām.

Pār zemi šinīs 10 Lūgšanu dienās nolīdzu lūgšanu un svētību lietus; tik daudz tika dziedināti, stiprināti uzticībā un iepriecināti!

Īpaši gribu pateikties par 10 Lūgšanu dienu noslēguma pasākumu Madonas draudzītē. Tas bija lūgšanu, mīlestības un pateicības pilns. Sapulcējušies bija Dieva bērni arī no citiem novadiem. Pasākuma organizatori bija parūpējušies par interesantām aktivitātēm – bija iespēja katram nodot savu balsi garšīgā veidā par to ticības prioritāti, kura 10 dienu laikā uzrunāja visvairāk (uzvarēja laipnība); interesanti bija izvilkt katram savu apsolījumu un pastāstīt, kā un vai to piedzīvojām lūgšanu dienās; bija

iespēja reāli caur Zoom pievienoties vispasaules lūgšanu sanāksmei un dzirdēt brāļus un māsas lūdzam vairākās valodās.

Protams, neatņemama sastāvdaļa bija arī saviesīgā daļa pie viesību galda, kur cienājāmies ar gardumiem fiziskā un garīgā ziņā, līdzdalot dārgos piedzīvojumus aizvadītajās 10 dienās.

Noslēgumā māsa bija sagatavojusi lūgšanu izlozi, kur visi izlozes kārtībā sadalījāmies grupiņās pa trim, lai aizlūgtu par katra aktuālāko aizlūgšanu vajadzību. Tas bija tik sirsnīgi, priecīgi un īpaši – noslēgt pasākumu ar kaut ko sirdij tik dārgu – aizlūgšanu – un pašas beigās ar kopīgo dziesmu “Nem zvaigznes līdz”. Liekas, ka tagad pa īstam ir iesācies jaunais, 2024., gads.

Pateicība Debesu Tēvam par lūgšanu dienu noslēguma svinībām un sirsnīgo uzņemšanu Madonas dievnāmā!

Inese

Par karavīriem nepiedzimst, bet kļūst... Man šis process sākās, kad draudzes mācītājs V. Latgalis izziņoja 40 dienu lūgšanas draudzē klātienē. Tobrīd neslēpu savu viedokli, ka cilvēkam, kuram ir ģimene ar vairākiem bērniem, tas vienkārši nav iespējams, jo ir taču ēst jāgatavo un kādreiz arī veļa jāmazgā, tomēr ar Dieva gudrību izbrīvēju šos vakarus un piedzīvoju, kā Dieva Gars izmaina gan pašu, gan tos, par kuriem lūdzam, dodot neizsakāmu prieku, mieru, palāvību, ticības stiprinājumu, spēka atjaunošanu un vēlmi kalpot.

Nākamais pakāpiens bija 100 dienu lūgšanas pirms Ģenerālkonferences sesijas. Kopš šī lūgšanu maratona droši varu sevi saukt par Lūgšanu kareivi, jo pievienojos Vislatvijas lūgšanu kalpošanai un joprojām katru rītu 6.30 esmu lūdzēju ierindā.

Pirmais piedzīvojums 2024. gada 10 Lūgšanu dienās skāra mani pašu jau pirmajā rītā. Tā kā biju saslimusi un četras dienas nepārtraukti šķaudījusi, cilvēcīgi izlēmu, ka varētu būt tikai par traucēkli lūgšanās. Tomēr vakarā lūdzu Debestēvu: “Modini mani, ja Tu redzi, ka es varētu būt noderīga!” Un es precīzi tiku pamodināta, turklāt visas stundas garumā bez traucējošām slimības izpausmēm.

Tas, kā Dievs atbild uz lūgšanām, vienlaicīgi mūs arī audzina aizlūgt par visām vajadzībām ticībā, ka Dievs darīs labāko katrā situācijā. Šoreiz Viņš ļāva aizmigt Ingūnai, bet no bezcerīgas komas izveda Toļiku. Piedzīvojām arī to, kā Dievs mīnusus pārvērs par plusiem, kad kāda māsiņa pēc gūžas lūzuma saņēma endoprotēzi bez garās gaidīšanas rindā. Kā māsa Ilze formulēja – mums ir jāļauj Dievam būt Dievam.

Nododoties regulārām lūgšanām, mēs saņemam Svētā Gara izliešanos mūsos, darot mūs par gataviem darbarīkiem Dieva rokās.

Ritvars

Darbā mani ielika pēcpusdienas maiņā. Saprātu, ka tas pieprasa strādāt arī piektdien pēc saules rīta. Lūdzu Dievu, un jau tās pašas dienas vakarā priekšnieks pienāca un teica, lai pāreju uz otru maiņu, kur Sabats būs brīvs!

Ina

Dievs iedeva jaunu ģimeni, kurai mācīt Bibeli. Pirms tam lūdzu: “Kungs, dod man vēl vienu!” Paldies, Dievs!

Gatis

Mani uzrunāja kopīgie sirds pārmeklēšanas brīži un kopīgā nožēla. Piedzīvoju piedošanu.

Agnese

10 dienu sākumā bija tāda sajūta, ka neko īpašu no tā negaidu. Šorīt, 10 dienu noslēgumā, Dievs aicināja saskaitīt svētības. Tikai tagad ieraudzīju...

Irīna

Savu bijušo kaimiņu nebiju sen satikusi, jau nodomāju to sliktāko. Lūdzu Dievu par viņu un, ieejot veikālā, ieraudzīju šī cilvēka foto laikraksta pirmajā lapā. (Parasti uz avižu stendu nemaz neskatos.)

Janīna

Pateicība par drosmi pievienoties citas konfesijas lūgšanu dienām! Piedzīvoju neaprauktāmi svētīgus 10 rītus. Novēroju pārmaiņas ģimenē.

Armands

Jau ilgu laiku lūdzam, lai Dievs pievieno mūsu mazajai draudzei vēl kādus cilvēkus. 10 Lūgšanu dienu laikā uz Sabata dievkalpojumu atnāca

2 jaunas sievietes un izteica vēlēšanos pievienoties un atbalstīt draudzi kalpošanā.

Ivanda

Sirds pateicību pilna! Nekad nebiju piedzīvojusi, ka tik daudzi cilvēki lūdz par mani un manu mammu viņas smagajā slimībā, turklāt nepazīstami cilvēki no citas draudzes. Paldies, Dievs, par atziņām, par spēku un svētībām!

Ilze

Cilvēks, kurš bija manā īpašajā 10 Lūgšanu dienu aizlūgšanu sarakstā pieteicās uz Bībeles stundām un jau bija uz pirmo nodarbību!

Mans miesīgais brālis Krievijā joprojām vēl nav ierauts kara šausmās – paldies, Dievs, Tu esi varens!

Līga

Pateicība par Dieva darbu pie manas sirds! Par atklāsmi, ka jāiet uz draudzi, jo virtuālā pasaule nevar aizvietot brāļu un māsu sadraudzību.

Regīna

Pirms trim gadiem vedekla sadusmojās uz mani un pat neatbildēja, kad sveicināju. Paliku neatlaidīga aizlūgšanās un tieši 10 Lūgšanu dienās piedzīvoju, kā Dievs kausē ledājus – vedekla divas reizes uzaicināja mani līdz uz veikalu un atkal runā ar mani.

Baiba

10 Lūgšanu dienās piedzīvoju svētību un vienlīdz arī pārbaudījumu lietu, kur Dievs Savā žēlastībā atklājās kā Uzvarētājs un visu apstākļu Pārvaldītājs!

Piedaloties Vispasaules adventistu 10 Lūgšanu dienās, kuras notika Zoom platformā, 10 Lūgšanu dienu noslēgumā kopīgi slavējām Dievu par kādu citas konfesijas mācītāju, kurš, iepazīstoties ar adventes vēsti, pieņēma lēmumu sekot Dieva sacītajam, lūdzot piedošānu par aplami sludināto evaņģēlija vēsti līdz šim. Gatavs palikt nelokāms, kaut arī zina, ka piedzīvos represijas. Apņēmības pilns pasludināt šo vēsti savai draudzei.

Regīna

Tieši 10 Lūgšanu dienās veicu magnētisko rezonansi un saņēmu tās aprakstu – esmu pilnībā dziedināta no 3. stadijas ļaundabīga audzēja, kaut arī trauslās veselības dēļ nācās atteikties no vēža terapijas. Paldies draudzei par aizlūgšanām un kopīgi izcīnītām cīņām! Dievam vēl ir plāns mani lietot!

“.. jo vareni būs tie darbi, kurus Es tavā vidū darīšu.”

Paldies, Dievs, par to, ko darīji katrā Latvijas draudzē, katra lūdzēja dzīvē!

Piedzīvoto apkopoja Baiba Bērziņa, Lūgšanu kalpošanas nodaļas vadītāja

IEDROŠINĀJUMI MĀMIŅĀM

Sākot ar 2024. gada 1. janvāri, māmiņu komanda vēlas iedrošināt māmiņas no jauna audzināšanas misijai smelt spēku Dievā!

Profilā “Tava misija: mamma” Instagram un Facebook vietnē katru dienu, izņemot svēto Sabatu, tiek publicēti iedrošinājumi mātes uzdevumā. Šobrīd tiek publicētas divas iedrošinājumu sērijas: 25 iedvesmas pārles māmiņai un 40 lūgšanas par savu bērnu.

Vēlamies aicināt katru mammu, kura šobrīd lasa šo rakstu: seko šiem profiliem un ļauj Kungam Tevi caur to stiprināt Tavā ikdienas mammas darbā!

Lai arī cik mazs vai liels ir Tavs bērns vai bērni, šie

☀ Bībeles panti,

☀ citāti*,

☀ liecības

ir domāti tieši Tev!

*Citāti ņemti no dažādām pravietes Elenas Vaitas grāmatām.

Ja vēlies saņemt šos iedrošinājumus, bet neesi nevienā no sociālajiem tīkliem, vari pieteikties un saņemt visus iedrošinājumus WhatsApp: sūti ziņu “Vēlos saņemt!” uz telefona numuru 26686876!

Pievienojies pati un dalies ar citām mammām!

Lai mums visām šajā gadā izdodas iepazīt Dieva mīlestību pret mums personīgi vēl vairāk!

*SDA Latvijas draudžu savienības
Sieviešu kalpošanas nodaļas
māmiņu komanda*

Andris Pešelis

KĀPĒC LABU PADOMU BIEŽI VIEN NORAI DA?

Uz šo jautājumu nemaz nav tik viegli atbildēt. Tas tiešām ir pārsteidzoši, bet labu padomu bieži vien noraida. Šis stāsts atkārtojas no paaudzes uz paaudzi. Cilvēkam var dot labu padomu, kas tam varētu palīdzēt atrisināt sāpīgu problēmu, taču viņš sev izvēlas pavisam citu virzienu. Tas kaut kādā ziņā dažkārt var atgādināt mušu, kura sitas gar loga rūti, kamēr turpat līdzās ir atvērts logs. Šķiet, nu, tepat ir izeja! Tikai nedaudz blakus, un būs brīvība, bet – nē! Jāturpina bezjēdzīgi sisties gar loga rūti.

Tā dara ne tikai mušas. Līdzīgi rīkojas arī lielāki kukaiņi un pat putni, ja tie nejauši ielido mājoklī. Līdzīgi rīkojas arī cilvēku būtnes, kad tās nonāk spiedīgos apstākļos, bet labu padomu nepieņem. Tās dīc, sūdzas, ņemas, spurojas pretī un skraida apkārt, bet – ne tur, kur būtu jāvirzās.

Dziesminieks rakstīja: “Kad biju spaidos, Tu manā priekšā pavēri durvis”; “Tu manai kājai liki nostāties plašākā vietā.” (Ps. 4:2; 31:9) Tas Kungs izved no problēmu sprosta ārā, plašākā vietā, kur var atsperties nākamajam solim. To bija piedzīvojis dziesminieks. To apliecina arī daudzi Dieva bērni no savas pieredzes. Nav nepieciešams veltīgi sisties pret loga rūti, kad līdzās ir dzīvības ceļš.

Un tomēr – kāpēc labu padomu bieži vien noraida? Tam var būt vairāki iemesli.

1. Informācijas vai pieredzes trūkums. Padomdevējs, dodot padomu, balstās uz savu uzskatu, ka otram cilvēkam ir kaut kādi elementāri priekšstati pa to, kas viņam tiek sacīts. Taču ne vienmēr tā ir. Ne reizi vien ir nācies saskarties ar faktu, ka pat augstos amatos esošs cilvēks dažkārt nezina kādas elementāras dzīves pamatpatiesības. Līdz ar to saruna ar šādu cilvēku nevedas jau no paša sākuma, jo runātāji viens otru vienkārši

nesaprot, kas, savukārt, noved pie laba padoma noraidīšanas.

Dzīves pieredzi ikviens iegūst pamazām, un vislabākie skolotāji ir paša dzīves sitieni, kritieni un neveiksmes. Atceros, reiz mācītājs Ārijs Glāzers stāstīja, ka viņam bijušas Bībeles stundas ar kādu jaunu personu, kura nemaz nav apzinājusies, ka tai esot kādi grēki, kas būtu Dieva priekšā jānožēlo. Nu Bībeles skolotājam nācās skaidrot pašu elementārāko – kas ir grēks, kas ir grēka nožēla, kā to darīt un tamlīdzīgi. Taču šī persona tik spurojusies pretī: “Bet es taču neko ļaunu neesmu savā dzīvē darījusi!”

2. Ne visiem cilvēkiem piemīt spēja racionāli spriest par lietām un apstākļiem ap sevi. Mēdz sacīt, ka Bībeles lasīšanai un tās izmantojumam nepieciešams veselais saprāts. Tas būtu labs padoms! Tikai – kur lai šo veselo saprātu iegādājas? Ko var palīdzēt padoms cilvēkam, kuram šī veselā saprāta krājums nav? Tas ir tāpat, kā sacīt padomu kurlās ausīs.

Ar šo paradoksu nākas sastapties kristīgam lieciniekam, kad tas kādam cenšas pastāstīt par Bibeli, Jēzu Kristu vai Bībeles pravietojumiem. Cik bieži te sanāk pārpratumi vai nesapratne! Cilvēciņš, kam nepiemīt spēja racionāli spriest, vispār nespēj saprast, kas tam tiek stāstīts. Kristīgam lieciniekam būtu jāspēj atpazīt otra cilvēka uztvere, kad viņš stāsta tam par Dievu. Nav no svara, cik daudz ikviens no mums spēj ko pasacīt. Svarīgi, vai tas otrs cilvēks vispār spēj uztvert sacīto. Tas viss ir jāvēro sarunas laikā.

3. Atšķirības pasaules uztverē. Apustulis Pāvils Atēnās saskārās ar atšķirībām pasaules uztverē, kad grieķiem sacīja: “Atēnieši, es redzu, ka jūs visās lietās esat ļoti dievbijīgi. Jo, staigādams un aplūkodams jūsu svētumus, es atradu arī altāri ar uzrakstu: Nepazīstamam Dievam. Ko

jūs nepazīdami godājat, to es jums sludinu.” (Ap. d. 17:22, 23) Kaut kas līdzīgs var atgadīties arī kādam no mums, saskaroties ar citu konfesiju dievbijīgajiem. Ja ir vēlēšanas ar viņiem kontaktēties, tad nākas atrast kopīgo, lai uz šī pamata veidotu tiltus turpmākai sarunai no viņiem pazīstamā uz to, kas ir zināms mums un ko viņi vēl nenojauš, kaut tas ir līdzās.

Cilvēku ar atšķirīgu pasaules uztveri ap mums ir daudz. Lielākā daļa no šiem cilvēkiem pat neapjauš Dieva eksistenci un to, ka tā kaut kādā veidā ietekmē arī viņu dzīvi. Lai šie cilvēki spētu pieņemt labu padomu, vispirms ir jāveido uzticēšanās tilts, kas ir primāri svarīgs, pirms viņi spēj pieņemt to padomu, kuru vēlaties sniegt.

4. Personiskā liecība. Tu vari pastāstīt par savu personisko pieredzi kādā no jautājumiem, kuros vēlies otram dot padomu. Nav garantijas, ka otrs cilvēks šo padomu pieņems. Tomēr personisko liecību nav iespējams noliegt, jo tu stāsti to, kas ar tevi ir noticis. Otrs cilvēks tiek sagatavots vai brīdināts, ka var saskarties ar līdzīgu pieredzi. Lai gan tikai no viņa paša ir atkarīgs, vai tas šo padomu pieņems.

Par savu personisko pieredzi mēdz stāstīt maziem bērniem, kad tie stiepj rociņu uz uguns liesmu. Mēs sakām: “Karsts!” Bērns tiek sagatavots. Tāpēc viņš ir nedaudz piesardzīgs līdz brīdim, kad pats piedzīvo, ka uguns liesma ir karsta.

Kaut kas līdzīgs var notikt arī citos brīžos, kad otram cilvēkam dodam labu padomu no savas personiskās pieredzes. Viņš var mūs uzklaustīt, bet, ja nu tomēr vēlas pats kaut ko pārbaudīt, viņš būs piesardzīgāks un kaut nedaudz padomās par to, kas tam reiz bija sacīts.

GADA SĀKUMA SANĀKSME 21. JANVĀRĪ

Latvijas draudžu savienības (turpmāk tekstā – LDS) padomes un nodaļu vadītāju Gada sākuma sanāksme notika 21. janvārī Baznīcas ielā 12a. Šāda veida sanāksmes notiek divas reizes gadā – gada sākumā un gada beigās.

Šīs sanāksmes tēma bija “Plāni. Stratēģija. Sadarbība”. Kā vadmotīvs tika ņemts Bībeles pants no 1. Pētera 4:10: “Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.”

Sanāksme nodaļu vadītājiem un LDS padomes locekļiem sniedza iespēju tuvāk iepazīt citam citu, lai veidotos labāka komunikācija un sadarbība kalpošanas darbā nākamo gadu garumā. Klausoties nodaļu prezentācijās, bija iespējams konspektīvi iepazīties ar katras nodaļas esenci, darba plāniem šim gadam un stratēģisko vīziju turpmākajiem gadiem. Izskanēja arī ieteikumi citu nodaļu un LDS darba pilnveidošanai un stratēģijai.

Sanāksmes dalībniekus kopīgās dziesmās vadīja Mārtiņš Subatovičs, bet Jauniešu nodaļas pārstāvji Ieva Lauka un Konrāds Reznikovs palīdzēja visiem radošā veidā iepazīties un sarunām – atrasties.

Anitra Roze, pārstāvēt izdevniecību “Patmos”, prezentēja jaunāko grāmatu – mācītāja Andra Pešeļa daudz gadu garumā tapušos Bībeles komentārus Psalmu grāmatai.

Pēc visu nodaļu prezentācijām mācītājs Tālvāldis Vilnis sanāksmes dalībniekus aicināja uz darbu grupās, kur katrai grupai bija jāizstrādā kristīga pasākuma plāns konkrētam Latvijas reģionam.

“Ļoti iedvesmoja vienotības, atvērtības un sadarbības atmosfēra, aizlūgšanas citam par citu un vēlme katram ar savām dāvanām kalpot ne tikai savā nodaļā, bet palīdzēt arī citām!” – tā par pasākumu saka LDS prezidents/ biskaps **Imants Ģipslis**.

Esam lūguši arī citus šī pasākuma dalībniekus dalīties ar saviem iespaidiem.

Līvija Baltrušaitē-Karzone (LDS Izglītības nodaļas vadītāja, LDS padomes locekle)

Ar dedzību un atbildību Latvijas draudžu savienības nodaļu vadītāji prezentēja kalpošanas nodaļu plānus un ieceres gan 2024. gadam, gan visam šim sasaukumam atvēlētajam laikam. Stāstījumi bija ļoti pārdomāti un koncentrēti, lai gan padomes locekļiem, gan pārējo nodaļu vadītājiem atklātu nodaļas mērķus, sadarbības un atbalsta iespējas un to labo pienesumu, ko spēj sniegt kalpošana.

Lai stiprinātu sadarbības prasmes un veicinātu radošas idejas, Mācītāju nodaļas vadītājs Tālvāldis Vilnis bija sagatavojis komandu uzdevumu. Uzdevums bija izveidot reģionālus misijas pasākumu konceptus, kas veicinātu draudžu locekļu iesaisti, stiprinātu sadarbību starp nodaļām un Latvijas draudžu savienības vadības komandu.

Savstarpēja iepazīšanās, iedrošināšana, padomdošana un aizlūgšanas bija šīs dienas ieguvums ikvienam sanāksmes dalībniekam.

Anitra Roze (LDS izdevniecības “Patmos” vadītāja)

Pateicība Dievam par patiešām produktīvo un vērtīgo sanāksmi! Patiesībā ļoti novērtēju arī laika limitu, kas tika dots katram ziņojumam, jo tas ļāva visām nodaļām, iepazīstīnāt ar saviem plāniem un iecerēm šim gadam, koncentrētā veidā pateikt būtiskāko.

Izdevniecības nodaļas plāns šim gadam ir realizējams, pateicoties Dieva vadībai, kā arī mūsu lasītāju atsaucībai un ieguldījumam. Jau janvārī ir iznākušas vairākas jaunas grāmatas, ieceru ir daudz arī turpmākajiem mēnešiem, bet vienmēr gaidām ieteikumus no draudzes locekļiem.

Sanāksmē pārdomātas bija arī iepazīšanās aktivitātes un atpūtas brīži starplaikos. Visā kopumā šai LDS padomes un nodaļu vadītāju gada sanāksmē valdīja gan konstruktīva, darbīga, gan arī ļoti silta un biedriska atmosfēra, atgādinot, ka strādājam ne tikai katrs atsevišķi, bet – kas svarīgākais – visi kopā, un ka darām to Dievam par godu un Viņa vadīti.

Agris un Baiba Bērziņi (LDS Veselības kalpošanas un Lūgšanu kalpošanas nodaļas vadītāji):

Esam pateicīgi Dievam par Dieva Gara vadību sanāksmē! Patiesi tikām svētīti un iedvesmoti turpmākai kalpošanai, neaizmirstot misiju, kas ir adventistu draudzes augstais aicinājums.

Sanāksmē piedzīvoto gribētos raksturot dažos atslēgas vārdos: dinamiskums, kārtība, nenogurdinošs dienas plānojums, iespēja iekāpt citas nodaļas korpēs, nodošanās, apņēmība, viesmīlība, sadarbība, neaizmirst galveno, aizlūgšanas, jauna informācija, darbs grupās, jaunas idejas, vēlme atbalstīt, apņēmīga komanda, lieto mūs.

Agris Janišauskis (LDS Komunikācijas nodaļas pārstāvis)

Iedvesmojoši redzēt citu nodaļu vīziju, mērķus un degsmi, ar kādu tās deg par misiju tieši savā lauciņā. Kā Komunikācijas nodaļas pārstāvim man bija iedvesmojoši redzēt tās sadarbības, kuras notiks tuvākajā nākotnē.

Ieva Lauka (LDS Jauniešu nodaļas pārstāve)

Laikam ejot, manās acīs kalpošana un atsaukšanās kalpošanai kļūst par lielāku brīnumu. Esot sanāksmē, varēju tikai apbrīnot, cik ļoti liela gudrība piemīt Dievam, lai aicinātu Savā darbā tik ļoti dažādus cilvēkus, kuri tomēr tik ļoti ir katrs savā vietā un laikā. Daudzi mērķi un nākotnes plāni sakrīta vairākām nodaļām, tas sniedza pārliecību, ka Dievs ir tas, kurš vada mūsu darbu.

Nodaļu sapņi ir lieli, bet esmu pārliecināta, ka mūsu Dievs ir vēl lielāks par mūsu sapņiem! Kā daļa no Jauniešu nodaļas varu tikai pateikties par to atbalstu un lūgšanām, kas ir bijušas līdz šim, un aicināt turēt mūs savās lūgšanās arī turpmāk! Tikai strādājot kopā, mēs varēsim pabeigt šo darbu!

Tāivaldis Vilnis (*LDS Mācītāju nodaļas vadītājs, LDS Padomes loceklis*)

Man bija liels prieks dzirdēt tik daudz jaunus plānus un idejas, ko katra nodaļa ir izstrādājusi un par to domājusi. Ja ir plāni un mērķi, tas nozīmē, ka mums vienmēr ir uz kuriem tiekties un kas jauns, ko sasniegt.

Sigita Peše (*LDS Padomes locekle*)
Lai arī septītās dienas adventistu draudžu darbā kopā ar vīru esmu kopš 1996. gada, pirmo reizi piedalījos šādā pasākumā, kur kopā tiekas LDS padome un LDS nodaļu vadītāji un pārstāvji, lai iepazīstinātu ar savu nodaļu darba iecerēm, idejām un varbūt paredzamajiem izaicinājumiem.

Mani ļoti iespaidoja pēdējā aktivitāte – pēc cilvēciski tā saucamā nejaušības principa, bet pēc rezultātā skaidri redzamā Dieva vadības principa izveidotās četras grupas, kas bija lūgtas 15 minūšu laikā atbilstoši savu nodaļu profilam izstrādāt ideju pasākumam. Nokļuva četru cilvēku grupā, kur dzima vēl nebijusi un iepriekš pat nenosapņota Vislatvijas mēroga ļoti aktuāla un vērtīga pasākuma ideja šim gadam.

Kopumā raksturotu šo pasākumu ar vārdiem: draudzība, pienākuma apziņa, atbildība Dieva un cilvēku priekšā, nopietna un iedvesmojoša attieksme pret saviem uzdevumiem, Dieva Gara vadība, draudzes bagātība ar talantīgiem kalpotājiem.

Elīna Ģipsle (*LDS Mācītāju sievu nodaļas vadītāja*)

Šāda kopā sanākšana, lai plānotu nākamo gadu aktivitātes nodaļu darbā, bija patiešām svētīga un saturīga. Ļoti uzrunāja kalpotāju nodošanās un radošā pieeja plānu izstrādē, cieņa citam pret citu, konspektīvi sniedzot redzējumu par nodaļas turpmākajiem plāniem. Visam pāri varēja piedzīvot Dieva Gara vadību un vienprātību. Šī sanākšana kopā mani iedvesmoja, redzot, ka esam nodevusies un atbalstoša komanda cits citam, labprātīgi palīdzēt, iesaistīties. Esam dažādi, bet vienoti. Esmu iedvesmota jaunam kalpošanas cēlienam.

Mārite Lipska (*LDS Bērnu kalpošanas nodaļas vadītāja*)

Priecājos, ka varējām iepazīt citu nodaļu plānus un satikties ar padomes locekļiem. Bet no uzdotajiem “mājas darbiem” nodaļām man visvairāk patika, ka bija jāizdomā trīs vārdi, kas raksturo tavu nodaļu. Bērnu kalpošanas nodaļas komandai bija izveidojies, manuprāt, veiksmīgs nodaļas raksturojums, un šie trīs raksturojošie vārdi par Bērnu kalpošanas nodaļu bija darbības vārdi: AUGT – gan fiziski, gan intelektuāli, gan līdzībā Jēzum, turklāt tas attiecināms gan uz bērniem, gan vecākiem, gan skolotājiem; VEIDOT – veidot bērnu dzīvi no mazām dienām derīgu šeit virs zemes un Debesīs; SĒT – sēt Dieva Vārda dārgo sēklu, lai tā reiz kļūtu par ticības koki, reizēm tikai cerībā, pat neredzot iznākumu.

Pasākumā valdīja sadraudzīga un atbalstoša gaisotne. Vērtīgi bija arī tas, ka varējām divatā kopā aizlūgt viens par otra nodaļu. Tas bija aizkustinoši un palīdzoši. Lai Dievs svētī nodaļu darbu un palīdz īstenot iecerētos plānus pēc Viņa prāta!

Anna Šlakota (*ADRA Latvija direktore*)

Man kā pavisam jaunai nodaļas vadītājai šī bija pirmā pieredze, piedaloties LDS gada noslēguma/ sākuma pasākumā. Guvu ļoti daudz iedvesmas, redzot, cik daudz un dažādas nodaļas ir pārstāvētas un cik ļoti katrs nodaļas vadītājs deg par savu “mērķa auditoriju”. Liels prieks redzēt, cik Dieva bērniem ir dažādi talanti – kāds ir spējīgs sarakstīt Svētā Gara vadībā unikālo grāmatu, kuru cits tikko var pacelt, cits deg par bērniem, cits par mūsdienīgo pieeju jauniešiem, cits par draudzes tēla veidošanu sabiedrībā. Fantastiski skaisti redzēt, ka katrs darbojas tur, kur var vislabāk lietot Dieva dotos talantus.

Pašai man bija liels prieks redzēt, ka nodaļu vadītājiem ir interese par iespēju iesaistīt jauniešus savā darbā vēl vairāk un ka jaunieši var par to saņemt stipendiju. Prieks, ka ADRA varēs palīdzēt nodaļām piepildīt savus plānus no praktiskās puses, jo mūsu kopīgais mērķis – apmierinot līdzcilvēku vajadzības, norādīt uz Kristu.

Dāvis Priede (*LDS mantzinis*)

LDS mērķis ir turpināt veidot atvērtu, drošu, radošu vidi, kurā darbinieki un nodaļu vadītāji var pilnvērtīgi izmantot Svētā Gara dāvanas kalpošanā. Gada sākums ir labs laiks, lai nodaļu vadītāji un LDS padomes locekļi sanāktu kopā un neformālā gaisotnē iepazītos ar plāniem, kādus Dievs katram ir līcis uz sirds izpildīt. Kopīgi meklējam atbildes uz to, kā draudze Latvijā var aizsniegt sabiedrību un augt gan garīgi, gan skaitliski. Lūdzam, lai Debesu Tēvs svētī mūsu nepilnīgos centienus un papildina mūsu vīziju arī 2024. gada cēlienā!

Sagatavoja Sigita Peše

Foto: Agris Janišauskis

VĒLAIS LIETUS

Alberts Trucis –
Talsu draudzes
mācītājs

Tāpat kā 1. gs. Jēzus mācekļiem bija vajadzīgs dievišķs spēks, lai **uzsāktu** Kristus lielo misiju pēc Viņa pacelšanās Debēsīs, tāpat mums, Jēzus mācekļiem, kas dzīvojam tieši pirms Viņa atgriešanās, ir vajadzīgs spēks no augšienes, lai Dieva darbu virs zemes pabeigtu! Šo spēku Dievs apsolīja dot caur Svētā Gara iemājošanu ticīgajos. Citiem vārdiem sakot, bija vajadzīga un apsolīta Svētā Gara izliešanās agrā lietūs veidā (ņemot ilustrāciju no lauksaimniecības cikla), lai Kristus darbs varenī uzsāktos, un ir nepieciešama un apsolīta Svētā Gara izliešanās pār ticīgajiem vēl lietūs veidā, lai Kristus darbs tiktu pabeigts. Tas liek domāt, ka vēlāis lietūs ir ļoti svarīga patiesība, ko saprast, tāpēc atklāsim, ko tas patiesībā nozīmē un kā tas atklāts Svētajos Rakstos.

Pirmajiem mācekļiem Jēzus pirms došanās pie Tēva Debēsīs pavēlēja (lasām Ap. d. 1:4, 5): *Viņš tiem pavēlēja neaiziet no Jeruzalemes, bet gaidīt Tēva apsoliājumu, ko jūs, tā Viņš sacīja, no Manis esat dzirdējuši. Kas bija šis apsoliājums? Jo Jānis gan ir kristījis ar ūdeni, bet jūs tiksīt kristīti ar Svēto Garu pēc nedaudz dienām.* Sapratīsim, ka mācekļi to vēl vispār neuztver, Jēzus paskaidroja tālāko plānu (lasām turpat 8. pantā): *“.. jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsīt Mani liecinieki kā Jeruzalemē, tā visā Jūdējā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam.”* To sacījis, Viņš, tiem redzot, tika pacelts, un padebess Viņu uzņēma. Tātad kāds bija Dieva

tālākais nodoms pēc Jēzus aiziešanas pie Tēva?

Izliet Svēto Garu pār Saviem mācekļiem.

Lai viņi tad var saņemt ko? Spēku!

Lai var darīt ko? Būt liecinieki!

Cik lielā mērogā? Līdz pat visiem pasaules tālākajiem nostūriem!

Bet padomājiet – kādi bija šie mācekļi? Kā viņi vispār jutās šajā brīdī? Vai viņi jutās braši, gatavi cīnīties kā pirms krusta notikuma Pēteris, kurš teica: “Es esmu gatavs Tevis dēļ pat mirt!”? Vai varbūt viņi jutās apmulsuši, grēcīgi, nevarīgi? Cik interesanti – tieši tagad un tieši šādi viņi bija visgatavākie šī lielā darba veikšanai. Pilnīgi iztukšojušies no paļaušanās uz sevi, bet bez atlikuma gatavi atdot visu sevi Dievam. Sašķīduši pret Klinti.

Pirms skatāmies, kas tālāk sekoja, sapratīsim nedaudz vairāk, kas iekļāvās Tēva apsoliājumā – kristībā ar Svēto Garu.

1. Jāņa evaņģēlija 14. nodaļā Jēzus stāstīja Saviem mācekļiem, ka drīz dosies prom no viņiem uz Debēsīm pie Tēva sagatavot arī mums tur skaistas mājas. 16. pantā lasām par Tēva apsoliājumu: *Un Es lūgšu Tēvu, un Viņš dos citu Aizstāvi, lai Tas būtu pie jums mūžīgi.* Par kādu citu Aizstāvi šeit ir runa? *Patiesības Garu.* Tātad šis Tēva apsoliājums pēc Svētā Gara ietver faktu, ka mums būs **Aizstāvis!**

Kā jums šķiet, vai mācekļi pie Jēzus jutās droši? Ļoti! Kamēr viņi bija ar Jēzu, nekāds ļaunums nevarēja notikt – vētras aplūsa, Viņš zināja, kā atsist visus sātana uzbrukumus un pasargāt no viltīgajiem farizejiem vai

agresīvajiem ļauno garu apsēstajiem. Jūs gribētu sev tādu Aizstāvi, kurš pie jums ir mūžīgi un pat mājā jūsos (kā nākamajā pantā teikts)?

2. Interesanti, ka Svētais Gars 17. pantā nosaukts par Patiesības Garu. Kāpēc? Jēzus un arī mēs labi zinām, ka šajā pasaulē ir arī melu gars, kurš cilvēkiem liek visu ko sagrozīt, liekuļot, izlikties, melot. Bet šai Tēva apsoliājumā pēc Svētā Gara ietilpst vēl kas glābjošs šai pasaulei – ielasīsim šo apsoliājumu Jāņa evaņģēlija 16. nodaļas 13. pantā: *[...] kad nāks Viņš, Patiesības Gars, Tas jūs vadīs visā patiesībā [...]* Mēs varam nemaldīties, nebūt apjukusi šīs pasaules sajukumā, šaubās, melos. Kā jums šķiet, vai šī **skaidrība** nebija milzīga dāvana, ko Dievs vēlējās dot tā laika mācekļiem un vēlās dot mums?

Kas vēl ietverts Tēva apsoliājumā pēc Svētā Gara?

3. 16. nodaļas 13. pants atklāj vēl ko pārsteidzošu: *Viņš [Svētais Gars] nerunās no Sevis paša, bet runās to, ko dzirdēs, un darīs jums zināmas nākamās lietas.* Vai tas nav pārsteidzoši? Svētais Gars mums palīdz saprast, kas mūs sagaida nākotnē! Varbūt daudzi no jums jau ir piedzīvojuši, kā Viņš to dara? Pirmkārt, palīdzot saprast Dieva likumus, pravietojumus, kas atklāj, kādas ir sekas mūsu rīcībai un kas šo pasauli sagaida tuvākajos gados. Tas mums arī dod skaidrību, **kādus lēmumus pieņemt, kā plānot dzīvi un Dieva darbu.** Vai mums tas ir vajadzīgs? Jā! Noteikti!

4. Kas vēl Kristus sekotājiem būtu vajadzīgs? Kas ļoti īpašs par Tēva

dāvanu ir atklāts Jāņa evaņģēlija 14:26: *Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs Manā vārdā, Tas jums visu mācīs un atgādinās jums visu, ko Es jums esmu sacījis.* Skolēni noteikti gribētu tādu dāvanu sev mācībām skolā – kādu iekšēju spēku, kurš istajā brīdī pārbaudes darbos visu atgādina un palīdz arī labi visu iemācīties, vai ne? Jūs taču gribētu, lai vecāki jums uzdāvina ko tādu? Tas ir kas gandrīz atkal neticams! Bet tomēr Debesu Tēvs tieši to mums ir nodrošinājis, apsolot dot Svēto Garu! (Skat. arī 1. Jņ. 2:21, 27 un Jņ. 16:14)

5. Patiesībā, ir tik daudz ļoti īpašu un skaistu dāvanu, ko mūsu Debesu Tēvs ir ielicis šajā vienā dāvanā – Svētā Gara iemājošanā mūsos –, ka es varētu rakstīt un rakstīt! Bet, lai mēs atklātu pilnīgāk galveno tēmu par vēlīno lietu, līdzdalīšu jums vēl pēdējo dāvanu, ko Tēvs apsolīja līdz ar Svēto Garu.

Kādam nolūkam vispār Tēvs apsolīja dot Svēto Garu? Kāds ir mērķis? Lai mēs, kristieši, būtu liecinieki līdz pat pasaules nostūriem. Tad kas vēl mācekļiem bija ļoti vajadzīgs, lai izpildītu šo pavēli? Īstenībā, mēs to jau izlasījām mūsu atslēgas Rakstu vietā, Ap. d. 1:8 – **Spēks**. Un tas bija tāds spēks (!), pārdabisks spēks, ko Dievs gatavojās sniegt!

Izlasīsim, kā Dievs jau Vecajā Derībā par to pravietoja Joēla grāmatas 3. nodaļā. Lasīsim no 1. panta: *Un tad notiks, ka Es izliešu Savu Garu pār visu miesu un jūsu dēli un jūsu meitas pasludinās nākamās lietas, jūsu vecāji redzēs atklāsmes sapņos, bet jaunie redzēs parādības. Arī pār kalpiem un kalponēm Es izliešu tais pašās dienās Savu Garu. Es parādīšu brīnuma zīmes pie debesīm un virs zemes: asinis un uguni, un dūmu mākoņus; saule pārvērtīsies tumsībā un mēness asinīs, pirms nāks Tā Kunga lielā un briesmīgā diena. Tad notiks, ka izglābs sevi ikviens, kas piesauks Tā Kunga vārdu. Jo Ciānas kalnā un Jeruzalemē būs glābšana, kā to Tas Kungs apsolījis, arī visiem pārējiem, ko Tas Kungs būs aicinājis.*

Tas ir pārdabisks spēks, ko Tēvs vēlējas dot mācekļiem un vēlas dot arī mums šodien! Tās ir spējas jeb Svētā Gara dāvanas – ka mums pēkšņi ir drosme un māksla runāt publikas priekšā; ka pēkšņi mums ir vīzija,

kā plānot un vadīt Dieva darbu uz priekšu mūsu pilsētā, ciemā, novadā; ka mēs, pašiem negaidot, gribam ziedot cilvēkiem līdzekļus, palīdzēt praktiski un zinām, kā; ka Svētais Gars ne no kurienes dod mums īstos vārdus, ko pateikt tuviniekam, kurš jau gadiem neko negrib dzirdēt par Dievu, bet tagad viņš ieklausās un pievienojas Kristus armijai; ka mēs negaidīti saprotam svešas valodas un varam tulkot ārzemju sludinātājus vai protam runāt kādā svešvalodā, ko iepriekš nemācējām, bet nu varam pasludināt ļaudīm evaņģēliju! Tik lielu spēku Tēvs bija sarūpējis Kristus sekotājiem!

Ievērojiet, vai Viņš to apsola dot tikai apustuļiem, mācītājiem, draudzes vadītājiem? Vai šis spējas vajadzīgas tikai viņiem? Ko Joēls rakstīja? Nē! Pār visu miesu – Kristus miesu! Visiem locekļiem! Kas tā būs par varenu dienu!

AGRAIS LIETUS

Labi, bet nu atgriezīsimies pie pirmajiem mācekļiem brīdī, kad Jēzus paceļas Debesīs, izteicis vēlreiz šo apsolījumu ar norādījumu. Kas notika tālāk? Ap. d. 1:12–14: *Tad viņi griezās atpakaļ uz Jeruzalemi [...]. Un, tur nonākuši, viņi uzkāpa augšistabā [...]. Tie visi vienprātīgi palika kopā lūgšanās [...]. Viņi tiešām seko Jēzus norādījumam un paliek Jeruzalemē kopā, un lūdz. Pāiet 10 dienas, pienāk Vasarsvētku diena, un piepeši – lasām Ap. d. 2. nodaļā no 2. panta – no debesīm nāca rūkoņa, it kā stiprs vējš pūstu, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja, un viņiem parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem, un visi tika piepildīti ar Svēto Garu un sāka runāt citās mēlēs, kā Gars tiem deva izrunāt.*

Ievērojiet, ka visi, kas lūdza, saņem ko pārdabisku – runā citās valodās! Kāpēc? *Bet Jeruzalemē dzīvoja jūdi, dievbijīgi vīri no visādām tautām zem debess; kad šī balss atskanēja, ļaužu pulks sanāca kopā un izbijās, jo ikviens tos dzirdēja runājam savā valodā.* (5., 6. pants) Un 41. pants: *Kas viņa vārdus uzņēma, tos kristīja, un tanī dienā tiem pievienojās ap trīs tūkstoši dvēseļu.* 4. nodaļā 4. pantā par kādu nākamo dienu rakstīts: *Bet daudz ļaužu, kas šos vārdus bija dzirdējuši, ticēja, un viņu skaits bija ap pieci tūkstoši vīru.*

(Viņus gan vēl neizdevās nokristīt, jo sludinātāju apcietināja uz to nakti! ☺)

Tā tas turpinājās un turpinājās – varens darba sākums jeb, Austrumu zemju lauksaimnieku valodā runājot, varens agrais lietus! Patiesībā, Svētais Gars tā izlējis pār visu miesu, ka evaņģēlijs tiešām tika aizvests līdz visiem pasaules galiem, visiem cilvēkiem! (Kol. 1:23)

Bet vai Joēla pravietojums pilnībā piepildījās? Varbūt ievērojāt, bija teikts, ka tajās dienās Dievs arī parādīs zīmes pie debesīm un zemes – saule tumsībā, mēness asinīs. Šīs zīmes (skat. arī Mt. 24:29; Atkl. 5:12, 13) nepiepildījās pirmajos gadsimtos pēc Kristus, bet gan 18., 19. gs. gadsimtā (*Tumšā diena* 1780. g. 19. maijā, *Lisabonas zemestrīce* 1755. g., *Zvaigžņu lietus* 1833. g. 13. novembrī).

Redziet, tad – kristiešu ēras sākumā – evaņģēlijs tika pasludināts visai pasaulei, bet jautājums ir – kā cilvēki to uzņēma? Pāvila vēstulēs varam lasīt, ka draudzes vēl bija ļoti nepilnīgas, Gara auglim vēl bija jānobriest. *Kad mēs pasauli mīlam tā, kā Viņš [Kristus] to ir mīlējis, tad Viņa misija mūsu labā ir pabeigta.* (E. Vaita. *Laikmetu ilgas*, 70. nod.) **Dieva nodoms darba pabeigšanai nav tikai visiem pastāstīt, cik ļoti Dievs mīl šo pasauli, bet darbs tiks pabeigts, kad arī mēs, ticīgie, tā mīlēsim cits citu un pasauli. Tad Kristus līdzība mūsos pilnīgi atklāsies, visam Universam liecinot par Dieva mīlestības atjaunojošo spēku.** Tāpēc tas bija tikai tā saucamais agrais lietus, kas arī ir izšķiroši svarīgs, lai sēklas sāktu augt, atdzīvotos. Bet nu Dievs grib sūtīt vēl lietu.

VĒLAIS LIETUS

Cik vareni tas būs? Praviete Elena Vaita raksta: *Gara izliešana apustuļu dienās bija “agrais lietus”, un cik brīnišķīgs bija iznākums. Bet “vēlais lietus” būs vēl bagātāks.* (E. Vaita. *Liecības draudzei*, 8. sēj., 21. oriģ. lpp.)

Kāda Svēto Rakstu vieta, kas man ļauj skaidrāk iztēloties to ainu, ir Caharijas 8:20–23: *[...] vēlāk nāks vēl daudzas tautas un daudzu pilsētu iedzīvotāji, un vienas pilsētas iedzīvotāji griezties pie kādas citas pilsētas iedzīvotājiem un teiks: iesim pielūgt To Kungu un meklēt To*

Kungu Cebaotu; es arī iešu! Tā lieliem pulkiem nāks daudz ļaužu, daudzās tautas meklēs To Kungu Cebaotu Jeruzalemē un pielūgs To Kungu. Tā saka Tas Kungs Cebaots: tanīs dienās desmit vīru no dažādām tautām un valodām satvers vienu jūdu vīru aiz svārku stērbeles un teiks: mēs iesim ar jums kopā, jo mēs dzirdējām, ka Dievs ir ar jums.

Vai spējat tam noticēt? Pie mums nāks daudzi un dažādi cilvēki, paskubinot vēl citus, lai nāk kopā ar mums pielūgt un meklēt Dievu! Desmit neticīgie vai citādi ticīgie griežīsies pie mums pēc vadības pie Dieva. Bet, iespējams, svarīgākais, kas mums šeit jāpamāna, ir – kāpēc viņi gribēs mums sekot. Jo Dievs būs ar mums! Vai Dievs ir ar Tevi? Vai cilvēki jau to redz?

Tie ir lieli notikumi, kas mūs gaida priekšā, un dedzīgs darbs. *Es dzirdēju, kā Dieva ieročiem apbruņotie ļaudis ar lielu spēku pasludināja patiesību. Tai bija sekmes. [...] Es jautāju, kas ir izraisījis šo ievērojamo pārmaiņu. Engēlis atbildēja: “Tas ir vēlais lietus, atsvaidzinājums no Kunga klātbūtnes tuvuma, trešā engēla spēcīgais sauciens.”* (E. Vaita. *Agrīnie raksti*, 271. oriģ. lpp.)

Šie vārdi man atgādina to drosmi sludināt evaņģēliju, ko novēroju, kad ar misijas skolas studentiem devāmies misijā uz Indiju. Arī Latvijā to esmu novērojis atsevišķos gadījumos. Tā ir īpaša pārmaiņa mūsu attieksmē, ko piedzīvojam, kad izlejas Svētais Gars. Tad mūsos būs vērojamas rūpes par pasauli aptverošo misiju, tāpat kā tas bija pirmkristiešiem – *Mācekļu sirdis bija tik bagātas, dziļas un lielas labvēlības pilnas, ka tie juta pamudinājumu iet līdz pasaules galam un liecināt par Kristus spēku.* (E. Vaita. *Apustuļu darbi*, 46. oriģ. lpp.)

Varbūt Tu jūties kā visnespēcīgākais mums uzticētajā lielajā Dieva darbā? Tev nav pat drosmes draugiem padalīties ar Dieva Vārdu. Tad Tev Caharijas 12:8 sola: *Tanī dienā Tas Kungs pasargās Jeruzalemes iedzīvotājus, ka visnespēcīgākais viņu starpā būs tai dienā kā Dāvids* un Dāvida nams būs kā Dievs, kā Tā Kunga engēlis viņu priekšā. Nebīsties, nespēcīgais, tieši Tu uzveiksi Goliātu Svētā Gara spēkā!

Bet, atkal, kas izraisīs šo spēku? Lasām tālāk 10. pantu: *Bet pār Dāvīda*

*namu un Jeruzalemes iedzīvotājiem Es izliešu žēlastības un lūgšanas garu, un tie raudzīsies uz Viņu, ko tie sadūruši, un vaimanās par Viņu, kā vaimanā par vienīgo dēlu, un būs par Viņu noskumuši un sēros, kā skumst par savu pirmdzimto. Raudzīsies uz Jēzu, tuvosies Jēzum, kurš piesists krustā mūsu grēku dēļ! Atzīsīm un nožēlosīm savas kļūdas, kritienus, un pieņemsīm Viņa piedošanu! Tad piepildīsies arī aicinājums un apsoliņums Hozejas 6:1–3: *Nāciet, atgriezīsies atkal pie Tā Kunga! Viņš mūs gan ir saplosījis, Viņš mūs arī dziedinās; Viņš mūs ir sasitis, un Viņš arī pārsies mūsu brūces. Pēc divām dienām Viņš mūs darīs jauna dzīvības spēka pilnus; trešajā dienā Viņš liks mums piecelties, lai mēs dzīvotu Viņa vaiga priekšā. Tad mēs veltīsim visu savu uzmanību un neatlaidīgi centīsies, lai atzītu To Kungu. Jo Viņš atmirdzēs kā skaista rīta ausma cauri mākoņu plīvuram un nāks pie mums kā lietus, kas veldzē zemi.**

Un atkal mums svarīgi ievērot, kas to izraisīs – mēs veltīsim visu savu uzmanību un neatlaidīgi centīsies, lai atzītu To Kungu!

Kad tas notiks? Kam vēl ir jānotiek, lai izlietos Svētais Gars vēlā lietus veidā?

E. Vaita raksta: *Svētā Gara izliešana pār draudzi tiek uzskatīta par nākotnes notikumu, bet draudzei ir priekšrocības to saņemt jau tagad.* (E. Vaita. *Evaņģelizācija* 701. oriģ. lpp.)

Vērojot, kā Dievs darbojas pasaulē, es arī to varu liecināt! Tāpēc Kungs Caharijas 10:1 aicina: *Lūdziet tad nu no Tā Kunga vēlino un agrīno lietu, un Tas Kungs sabiezīs mākoņus un dos lietus papildnam visiem augiem laukā.* Māsa Vaita to papildina: *Mēs varbūt jau saņemām zināmu Dieva Gara daudzumu, bet ar lūgšanām un ticību mums Gars jāmeklē arvien vairāk.* (E. Vaita. *Testimonies to Ministers*, 508. lpp.) Kungs vēlas, lai mēs šajā jautājumā Viņu *neliktu mierā.* (E. Vaita. *Fundamentals of Christian Education*, 537. lpp.) Svētā Gara saņemšanas mērs būs *proporcionāls mūsu ilgām un parādītajai ticībai, tieši proporcionāls mums jau sniegtās gaismas un zināšanu izlietojumam.* (E. Vaita. *Review and Herald* 05.05.1896.)

Lūgsim pēc tā un nemitēsimies! Bet ne tikai. Darbosimies! Izmantosim mums jau sniegto gaismu (!), jo, ja viņi nepārtraukti ļauj savai gaismai spīdēt, kā to darīja tie, kas ar Garu tika kristīti Vasarsvētkos, tad saņems arvien vairāk un vairāk Svētā Gara spēku. [...]

Tomēr – Praviešu Gars brīdina – ir daži, kas tā vietā, lai gudri izlietotu tagadnes izdevības, *kūtri gaida sevišķu garīga atspirdzinājuma laiku, kad viņu spējas apgaismot citus lielā mērā pieaugtu.* Tie izturas nevērīgi pret saviem pienākumiem un priekšrocībām, atļaujot gaismai tik tikko kvēlot, gaidīdami laiku, kad bez sevišķām pūlēm no viņu puses tie saņems īpašas svētības, kas tos pārveidos un sagatavos kalpošanai. (E. Vaita. *Apustuļu darbi*, 55. oriģ. lpp.) Draugi, beigsīm attaisnoties un gaidīt sevišķākas iespējas! Darīsim pie mūsu līdzcilvēkiem jau tagad drosmīgi labāko, ko saprotam, un Kungs mūs atalgos ar pieaugošu svaidījumu!

Kāds Kunga kalpones citāts mani sevišķi iedvesmo ar nepacietību gaidīt Kunga atspirdzinājumu un norāda arī, uz ko man koncentrēties savā kalpošanā: *Kad mēs atklāsim dziļu, sirsnīgu nodošanos kalpošanai Kristum, Dievs šo faktu apstiprinās ar bagātīgu Svētā Gara izliešanu, bet tas nenotiks tik ilgi, kamēr lielākā draudzes daļa nebūs kļuvusi par Dieva līdzstrādniekiem.* (E. Vaita. *Christian Service*, 253. lpp.) Iesaistīsies kalpošanā ar nedalītu sirdi un meklēsīm iespējas iesaistīt arī katru, kurš ir vai grib būt daļa no mūsu draudzes! Negaidīsim uz citiem un nekļūsim mazdūšīgi arī tad, ja kādi neiesaistās, jo – vai mēs ceram redzēt atmodušos visu draudzi? Tāds laiks nekad nepienāks. Draudzē ir personas, kas nav atgriezušās un kas neapvienosies sirsnīgās, uzvarošās lūgšanās. Darbs mums jāuzsāk katram atsevišķi. (E. Vaita. *Izmeklētais vēstis*, 1. sēj., 122. oriģ. lpp.)

Pastāv arī brīdinājums, ka mēs pat varam to palaist garām! Ja mēs ik dienas neiesim uz priekšu praktiskā kristīgo īpašību izmantošanā, tad nepazīsīm Svētā Gara parādīšanos vēlajā lietū. Tas varbūt nāks pār cilvēku sirdīm visapkārt mums, bet mēs to neredzēsīm un nesaņemsim. (E. Vaita. *Testimonies to Ministers*, 507. lpp.)

Kur tas notiks? Lūgšanu kambarī, draudzē vai misijas laukā?

Atgriežamies pie Caharijas 10! Kas mēs vispār esam šajā līdzībā? Lietus? Zemkopji? Varbūt augi laukā? Lietus ir Svētais Gars. Zemkopis, kas nāks ievākt ražu, būs Jēzus ar eņģeļiem. Mēs esam augi. Un arī citi ir. Tad kur mums jābūt? Ja augsim tikai mājās uz palodzes, vai saņemsim ko no lietus? Ja tikai sēdēsim draudzē? Mums jābūt laukā, kur darām personīgu darbu dvēseļu labā! *Draudzes sapulces, kā telšu sanāksmes, sapulces mājas draudzēs un visās citās satikšanās vietās, kur dara personīgu darbu dvēseļu labā, ir Dieva paredzētas izdevības agrā un vēlā lietus izliešanai.* (E. Vaita. *Testimonies to Ministers*, 508. lpp.)

SAGATAVOŠANĀS

Lasītāj, ļauj man Tev jautāt, vai Tu vēlētos to piedzīvot? Vai vēlies iesaistīties Kunga darba pabeigšanā, saņemot atspirdzinājumu no Viņa? Tad kā Tu gatavojies vēlīnā lietus izliešanai?

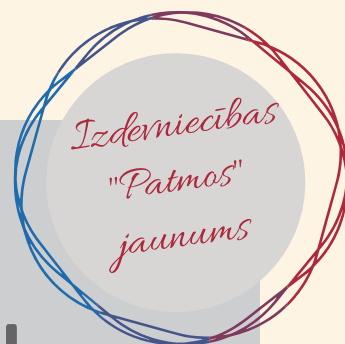
Mums jāmeklē Dieva tuvums, lai cilvēki redz, ka Viņš ir ar mums! ***Patiesas dievbijības atmoda mūsu vidū ir vislielākā un visspiedošākā no visām vajadzībām. Tās meklēšanu nepieciešams uzskatīt par pirmo pienākumu.*** (E. Vaita. *Izmeklētas vēstis*, 1. sēj., 121. oriģ. lpp.) Pirms Zemi piemeklēs pēdējās Dieva sodības, Kunga ļaužu vidū būs tāda sākotnējās ***dievbijības atmoda***, kāda nav redzēta kopš apustuļu laikiem. Pār Viņa bērniem izliesies Dieva Gars un spēks. (E. Vaita. *Lielā cīņa*, 464. oriģ. lpp.) Mums jāatzīst savi grēki un jāuzlūko Kristus raksturs, ļaujot Garam audzēt mūsos Savu augli. (2. Kor. 3:18) Es redzēju, ka nevienam ***nebūs dalība pie "atspirdzināšanas", kas nav panācis uzvaru pār katru grēku, pār lepnumu, pašmīlību, mīlestību uz pasauli un pār katru netaisnu vārdu un netaisnu darbu. Tāpēc mums vajadzētu nākt arvien tuvāk Kungam*** [...] (E. Vaita. *Agrīnie raksti*, 71. oriģ. lpp.) Svētā Gara spēkā raksturā jāklūst redzamam Dieva morālajam attēlam. ***Mums pilnībā jātiek pārveidotiem Kristus līdzībā. Vēlais lietus, nobriedinot zemes pļauju, attēlo garīgo žēlastību, kas draudzi sagatavo Cilvēka Dēla***

nākšanai. Bet bez agrā lietus vispār nebūtu nekādas dzīvības, zaļie asni vienkārši neuzdīgtu. Ja agrais lietus nepadara savu darbu, vēlajam lietus nebūs nekā ko nogatavināt. (E. Vaita. *Testimonies to Ministers*, 506. lpp.)

Agro lietu mūsu dzīvē varētu pielīdzināt personīgajiem ikrīti svētbrīžiem, kad arvien jaunas Kristus mīlestības sēklas sāk dīgt mūsu dzīvē. Tāpēc, ja Tu vēlies nepalaist garām vēlīnā lietus izliešanos, bet būt daļa no kustības,

kas apgaismos katru sirdi, aicinu Tevi uz vienu praktisku soli. Vai esi novācis jebkādu šķērslī, kas varētu kavēt Gara izliešanos? Kā Tu varētu Kungam tuvojties vairāk? Ja vēl Tev nav ikrīta svēto brīžu ar Kungu, tad ieplāno tādos! Ja saproti, ka Tev nav tāds misijas lauks, kurā Svētā Gara spēkam atklāties caur Tevi, tad lūdz Dievam un draudzei pēc kalpošanas!

Saprati savu praktisko soli? Lai Kungs atspirdzina Latviju, Tavu draudzi un Tevi personīgi!

Andris Pešelis

Dievs ir labs

Bībeles psalmu komentāri

TĒMA SUŽIEM – 100

Andris Pešelis – Septītās dienas adventistu vēstures un Elenas Vaitas mantojuma nodaļas vadītājs

Man jau būtu gribējies, lai šo jubilejas rakstu uzrakstītu kāds, kurš ir bijis to laiku aculiecinieks. Taču tā nu sanāk, ka ir pagājis gadsimts, un vairs nav neviena šīs skolas aculiecinieka. 2023. gadā pienāca zīmīgs datums – palika 100 gadi, kopš uzsāktas mācības misijas skolā Sužos. Tas notika 1923. gada 6. decembrī, lai gan ir liecības, ka mācības sākušās jau novembrī. Skolas iesvētīšana notika vēlāk – 1925. gada 10. janvārī ar svinīgu dievkalpojumu. Šis apstāklis attaisno to, ka padarām 2024. gadu par laiku, kad atzīmēt misijas skolai Sužos 100 gadus.

Direktors Leo Osvalds skolas iesvētīšanas dievkalpojumā sniedza pārskatu par tās dibināšanas vēsturi. Viņš “atcerējās, cik redzamā kārtā Dievs palīdzējis kritiskos brīžos skolas īpašuma iegūšanas laikā. Sevišķa Dieva svētība gulēja uz visu pagājušo darbību. Dažos gadījumos Dievs brīnišķīgā kārtā pasargājis skolu no zaudējumiem.”¹ Arī Sužu muižas pircējs – Latvijas draudžu savienības vadītājs Kārlis Suta (Sutta) – atzīmēja brīnumaino Dieva vadību muižas iegādē. Pēc pirkuma līguma parakstīšanas viņš kāpnēs saskrējās ar kādu citu vīru, kurš nožēloja, ka bija nokavējis, jo bijis gatavs dot lielāku summu par šo pirkumu.

Dievs burtiski pavēra ceļu. Laudīm ar vienotu vīziju un vienotu apņemšanos, ar lūgšanu sirdī istajā brīdī un laikā priekšā atradās pavērtas durvis. Skola tika dibināta istajā laikā, un tas izrādījās savlaicīgs

lēmums ar tām pozitīvām sekām. Tā laika vadītājiem pēc ilgā 1. pasaules kara posta nācās saskarties ar daudziem, līdz tam nebijušiem, izaicinājumiem. Jau ar 1920. gadu tika atsākti Draudžu savienības kongresi, sakārtota organizācijas darbība, apzināti resursi, izveidota izdevniecība, kā arī izveidots sanatorijas fonds. Tieši šis sanatorijas fonds noteica turpmāko virzienu. Bija vēlēšanās izveidot sanatoriju, lai caur to, līdzīgi kā tas notika Vācijā un Dānijā, uzsāktu plašāku evaņģēlizācijas darbību. Tomēr kaut kā pamazām domas nosvērās uz skolas izveidošanu un ieguldījumu jaunatnē.

Doma par sanatoriju neizdzisa arī pēc skolas izveides, jo bija mēģinājums izveidot sanatoriju paralēli skolai Sužos, tikai ar tās darbību īpaši neveidās. Skolas projekts gan plauka un virzījās uz priekšu.

Vienā avotā minēts, ka skola iesāka darbību ar 95 audzēkņiem, bet tad šis skaits pieauga līdz 123 audzēkņiem.² Citā avotā norādīts, ka skola darbu iesāka ar 34 audzēkņiem.³ Šis skaitlis, manuprāt, vairāk atbilst patiesībai, jo pirmajā skolas izlaidumā 1927. gadā piedalījās vien 8 absolventi.

Kopā dažādos avotos tiek minēts, ka skolas pastāvēšanas laikā audzēkņu kopējais skaits varēja būt ap 500 cilvēku. Precīzu skolas sarakstu es nekad vēl neesmu redzējis.

Skolā ir bijuši daudzi audzēkņi,

kas tajā mācījušies vien īsu brīdi, pat tikai dažus mēnešus. Ir bijuši arī sagatavošanas kursi, kurus pat neuzskatīja par pilnvērtīgu klasi, bet tie bija domāti jauniešiem, kuriem pietrūka izglītības, lai varētu mācīties vispārīgglītojošajā skolā.

Sākotnēji skolā bija priekšmetu izglītības sistēma, kad audzēkņiem piedāvāja nevis kādas konkrētas vispārīgglītojošas klases programmu, bet gan bija dažādu priekšmetu izvēle, kur ikviens audzēknis sev izvēlējās noteiktus apgaves priekšmetus (piem., valodas vai teoloģiju). Ja nu kāds sev izvēlējās tikai vienu apmācību priekšmetu, tad to nevarēja nodēvēt par istu skolēnu, lai arī tas tomēr varēja skaitīties kā audzēknis.

Audzēkņu vecums svārstījās no 15 līdz 30+ gadu vecumam. Tie bija cilvēki, kuri vēlējās sev iegūt vidējo izglītību, bet iepriekšējā kara dēļ tas viņiem bija liegts. Vēlākajos gados, jau trīsdesmito gadu beigās, skolēnu vecums kļuva vairāk atbilstošs tam, ko dēvē par vidusskolēniem. Bija arī vairāki skolēni, kam nācās pārtraukt mācības, jo viņi nespēja nomaksāt skolas naudu. Jā, misijas skolā bija jāmaksā skolas nauda, taču, kas ir interesanti, tā ar katru gadu tika samazināta. Ja sākumā skolas nauda ir bijusi aptuveni 500 lati gadā⁴, tad skolas pastāvēšanas noslēguma posmā (1939. g.) tā ir bijusi aptuveni 130 lati gadā⁵. Man nav informācijas, kāpēc skolas maksu regulāri samazināja. Taču skolas

2 “Adventes Vēstnesis” 1925. g. nr. 2.

3 Latvijas Valsts vēstures arhīvs (LVVA) 3014-1-521, 48. lpp.

4 “Adventes Vēstnesis” 11. gads (1927. g.) nr. 7.

5 “Adventes Vēstnesis” 1939. g. nr. 8.

Sužu muižas ēka.

Sužu muiža senāk no Ķīsezera puses bija labi saskatāma.

budžetā es saskatu, ka skolas maksas samazināšanu veicināja gan skolas vadības izvirzītās prioritātes, gan regulārie draudžu ziedojumi, gan, protams, pašas skolas saimnieciskā darbība, kas veidoja lielāko daļu no skolas budžeta ienākumiem. Piemēram, skolas maksa 1936. gadā veidoja vien aptuveni 7% no kopējiem skolas ienākumiem⁶. Tomēr tā bija katram audzēknim jāmaksā, lai atvieglotu kopējo skolas budžetu un arī lai audzēkņiem būtu motivācija strādāt, mācīties un tiktu gūta vērtības izjūta par sasniegto izglītību. Bez tam bija vēl arī skolēnu maksas par dzīvošanu internātā un ēdināšanu. Skolas izdevumus veidoja skolotāju atalgojums, atalgojums skolas darbiniekiem un audzēkņiem par darbu skolas saimniecībā, remontu un inventāra atjaunošana, kancelejas izdevumi, elektrība un apkure. Piemēram, 1936./ 1937. mācību gadā skolai kopā bijuši izdevumi Ls 68 280.93 un attiecīgi ienākumi arī Ls 68 280.93⁷.

Arī Baltijas ūnijai ir aprītejuši 100 gadi kopš tās izveidošanas tanī pašā 1923. gadā, un misijas skola Sužos tiek minēta kā Baltijas ūnijas skola. Mācībās piedalījās ne tikai latvieši, bet arī igauņu, lietuviešu, poļu, vācu un krievu tautības audzēkņi. Tās mācību klasēs skanēja angļu, vācu, latviešu, igauņu un krievu valoda. Arī izmantotā literatūra ir bijusi šajās valodās.

Pirmais skolas direktors bija amerikānis. Starp skolotājiem arī ir bijuši ārzemnieki. Pat vairāk – kadru trūkuma dēļ daži no skolotājiem nav bijuši adventisti.

Skolotāju saraksts bieži mainījās no viena mācību gada uz nākamo.

To skolotāju, kuri skolā strādāja tās pastāvēšanas sākumā, vairs nebija skolas pastāvēšanas noslēdzošajos gados. Arī skolas direktori mainījās. Skolas pastāvēšanas laikā tie ir bijuši pieci: Leo Osvalds, Kārlis Roze, Roberts Ķipurs, Kārlis Brutāns un Ernests Klotiņš. Katram no šiem direktoriem ir bijis savs darba periods skolā. Pirmais skolas direktors Leo Osvalds bija tas, kurš piedalījās skolas dibināšanā. Savukārt skolas pēdējam direktoram Ernestam Klotiņam bija jāsastopas ar faktu, ka 1940. gadā padomju vara skolu likvidēja un atdeva to par militāro bāzi savai armijai.

Misijas skola Sužos pastāvēja vien 17 gadus. Tomēr skolas piedāvātā izglītība sniedza spēcīgu impulsu visiem tās audzēkņiem jau tālākā laikā, kad nācās piedzīvot priekšā stāvošos padomju gadus. Suži viņiem bija kā sapnis, kurš tos sildīja un iedrošināja svešas ideoloģijas apņemtajos apstākļos.

Misijas seminārs Sužos ir devis Igaunijai 5 mācītājus, bet Lietuvai – 4. Semināra absolventi ir kalpojuši adventistu draudzēs dažādos amatos.

Starptautiskajiem absolventiem bija arī divi igauņu misionāri – Amanda Nuka, kas darbojās Rietumāfrikā, Sjerraleonē, un Ričards Vīnglass, kurš bija misionārs Bolīvijā. Vilhelms Purmalis un Andrejs Sproģis kļuva par latviešu misionāriem Āfrikā. Augusts Birzgalis kļuva par pasniedzēju Frīdensauas augstskolā Vācijā, bet Ernests Klotiņš – par Latvijas draudžu savienības prezidentu.

Latvijas adventistu draudzēm misijas skola Sužos deva 27 mācītājus (sludinātājus). Tie bija: Viktors Āriņš, Roberts Auziņš, Augusts Baķis, Oto (Otto) Balodis, Augusts Birzgalis, Rūdolfs Brikmāns, Lūcija Čoldere, Arvīds Čolders, Jānis Čolders, Alfrēds Dambis, Jānis Dimants, Ernests Grīnbergs, Artūrs

Jurkevics, Ernests Klotiņš, Alfrēds Mednis, Pēteris Krēslis, Jānis Lapa, Arnolds Lejnietis, Edvīns Linkevičs, Ernests Pavasars, Pāvils Pokulis, Boriss Samts, Voldemārs Sprūds, Fricis Štrauss, Edgars Tiesnesis, Kirils Ziediņš. Ne visi no šī saraksta palika par darbiniekiem draudzēs pēc 2. pasaules kara. Daži no viņiem kļuva par draudzes vecākajiem vai skolotājiem. Tomēr Sužos iegūtā izglītība bija devusi viņiem to mugurkaulu, ko nespēja salauzt svešā, bezdievīgā vara, kas valdīja mūsu dzimtenē.

Misijas semināru Sužos absolvēja 149 audzēkņi, kas vēlāk iekļāvās savu draudžu kalpošanā. Viņi visi bija cilvēki, kas zināja, ko nozīmē kolportāža. Viņi prata pasniegt Bībeles stundas un pamatot ticību uz Jēzu Kristu. Viņi zināja, ko nozīmē misijas darbība un kā skan adventistu mācība. Viņi pazina arī praktisko darbu, jo bija apguvuši dažādus amatus gan skolas saimniecībā, gan dārzos. Tie bija ļaudis, kas prata strādāt.

Vasarās pie Sužu skolas regulāri notika bērnu vasaras nometnes, kā arī tika rīkoti jauniešu kongresi. Misijas skola Suži bija otrs adventistu garīgais centrs aiz dievnama Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Semināra audzēkņi regulāri piedalījās misijas aktivitātēs, izplatot garīgo literatūru un rīkojot muzikālus koncertus un garīgos priekšnesumus.

Nu jau paskrējuši apaļi 100 gadi kopš tiem tālajiem notikumiem. Atmiņas izgaist kā sapnis, tomēr tās vēl aizvien spēj iedvesmot un iedrošināt.

Sužu misijas skolas vairs nav, tomēr tās pieminēšanai ir sava vieta, kad apzināmies ceļu, pa kuru Tas Kungs ir vadījis Savu draudzi līdz šim un turpina to vadīt tālāk.

6 LVVA 3014-1-521, Gada pārskats par 1936./ 1937. m. g.

7 LVVA 3014-1-521, Gada pārskats par 1936./ 1937. m. g.

Misijas skolas jauniešu kora koncerts Brīvības ielā 11 (tagad Baznīcas 12a) 1931.g.

Misijas skolas audzēkņu un pedagogu kopbilde Sužos 1932.g.

Koncerts jauniešu kongresa laikā Sužos 1935.g.

Adventes misijas semināra ieeja.

Skolas ēdamzāle. Tajā bija notikuši daudzi pasākumi.

Mācības klasē. Skolotājs Ernests Klotiņš.

Mācības klasē. Skolotājs Roberts Ķipurs.

Audzēkņi skolas bibliotēkā.

Vasarās Sužu teritorijā notika bērnu nometnes.

Vēl kāds attēls no bērnu vasaras nometnēm Sužos.

Svinīgais gājiens uz jauniešu kongresu Sužos 1935.g.

Kartupeļu novākšanas darbi skolas tīrmos.

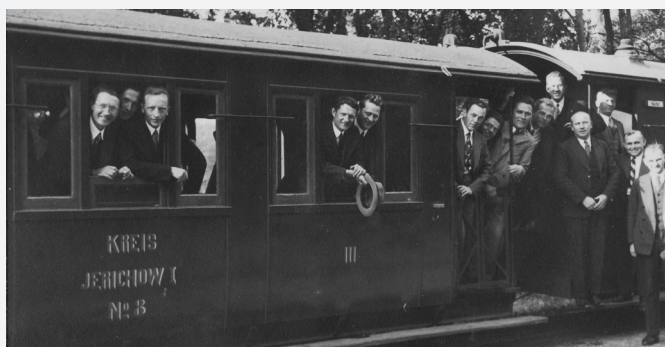
Skolas siltumnīcas. Tajās audzēja ne tikai tomātus un gurķus, bet arī zaļumus un ziedus.

Audzēkņu palīdzība skolas virtuvē.

Stikla slīpēšanas darbnīca 1934.g.

Skolas dziedātāju ceļojums ar vilcienu uz koncertu Valmierā.

Skolas veļas māja. Tajā obligāti bija jāpiedalās ikvienam audzēknim, bet par papildus stundām bija paredzēta samaksa.

Audzēkņu darbs skolas saimniecībā, to skaitā arī pie liellopiem. Audzēknēm bija jāiemācās slaukt govīs. No piena gatavoja krējumu un citus piena produktus. Daļu no tiem izmantoja skolas virtuvē, bet citu daļu – veda pāri Ķīšezeram uz pārdošanu tirgū. Tas deva papildus ienākumus skolas budžetā.

Skolas izlaidums 1929. gadā. Skolu sākotnēji dēvēja par Baltijas ūnijas misijas skolu. Tādēļ centrā sēž arī Baltijas ūnijas vadītājs Teofilis Babienko (4. no kreisās). No viņa tālāk uz labo pusi aiz katedras sēž skolas direktors L. Osvalds, tad Latvijas draudžu savienības vadītājs H. Linde, aiz viņa Lietuvas misijas lauka vadītājs M. Gnedjins un Igaunijas draudžu savienības vadītājs M. Bārengrubs.

PRĀTA UN KERMENĀ SAISTĪBA UN VESELĪBA

Vikija Grifina –
projekta “Lifestyle
Matters Health
Intervention”
direktore

Lifestyle
Matters
Health
Intervention
resursi angļu valodā:

Tas notika Otrā pasaules kara laikā, 1944. gada ziemā Aušvicā, ebreju ieslodzīto koncentrācijas nometnē. Ieslodzīto vidū bija arī Dr. Viktors Frankls. Viņš novēroja, kādu iespaidu uz ieslodzītajiem atstāj izmisums un bezcerība. Decembrī viņš pierakstīja šādu ziņu: “Ieslodzītie dzīvoja naivā cerībā, ka uz Ziemassvētkiem viņi atkal būs mājās. Bet, kad laiks gāja un nebija nekādu iepriecinošu pārmaiņu, ieslodzītie zaudēja drosmi un viņus pārņēma vilšanās. Tas kaitēja viņu organisma aizsardzības spējām, un daudzi no viņiem aizgāja bojā.” (1)

Vai attieksme patiešām var ko izmainīt? Zinātnieki apstiprina saikni, kas pastāv starp domāšanas veidu un fizisko, kā arī garīgo veselību: “Cilvēka psiholoģiskajam stāvoklim ir nozīmīga loma veselībā.” (2) “Attieksme, sociālie kontakti un veselīgs uzturs ir ciešā saistībā ar fizisko un garīgo veselību.” (3) Šie faktori ietekmē imunitāti un to, kā cilvēks rūpējas par sevi.

Tādi faktori kā piedošana, ticība, optimisms, laime, izturība stresa apstākļos un palāvība uz Dievu ir saistīti ar samazinātu sirds slimību, augsta asinsspiediena, infekciju un neskaitāmu ar stresu saistītu slimību risku. Tie arī mazina slimības smaguma pakāpi un paātrina atveseļošanos. (4)

Savukārt pastāvīgas skumjas, satraukums, naidīgums, nepiedošana, bezcerība un depresija palielina infekciju, iekaisumu un slimību risku, kā arī palēnina atveseļošanos pēc slimības. (5)

Slimības veidošanos ietekmē daudzi faktori. Pozitīvi un dzīvespriecīgi cilvēki arī saslimst, kamēr kritiski noskaņotiem cilvēkiem slimība nereti pāriet garām. Tomēr pozitīva domāšana ir tikpat svarīga labai veselībai kā mums jau labi zināmie faktori, piemēram, fiziskās aktivitātes un uzturs. Starp prātu un ķermeni ir cieša saistība.

NOGLUDINIET TO RAIŽU RIEVU!

Vai jums pierē ir raižu rieva, kas jānogludina? Vai jūs nomāc negatīvisms un negāciju pilna attieksme, ko varētu salīdzināt ar kalnā kāpšanu pāri kurmju rakumiem?

Septiņu turpmāk minēto ieteikumu praktizēšana var palīdzēt jūsu prāta svaru kausus novirzīt uz pozitīvo dzīves pusi.

1. Smaidiet.

Smaids neko nemaksā, bet tā ieguvumi ir nenovērtējami. Tas pazemina stresa hormonu līmeni smadzenēs, uzlabo atmiņu un mācīšanās spējas, kā arī stiprina organisma imunitāti. Tas arī uzlabo izskatu!

2. Esiet pateicīgi.

Pateicīgi cilvēki parasti dzīvo ilgāk un veselīgāk, viņiem ir stiprāki kauli, retāk sastopamas sirdslēkmes un ir zemāks asinsspiediens. Ikdienas svētību pārdomāšana un pierakstīšana ir spēcīgs “drošības spilvens” gan pret mentālām saslimšanām, piemēram, depresiju, gan arī pret dažādām fiziskām slimībām.

3. Koncentrējieties uz pozitīvo.

Nepārtraukta kavēšanās pie skumjiem notikumiem vai satraucošu domu domāšana pārmērīgi stimulē smadzeņu daļu, kas pazīstama kā “25. zona”. Tā ir saistīta ar daudziem depresijas paveidiem. Kāds pētnieks norādīja: “Attieksme ir viena no lietām, ko cilvēki var lielā mērā kontrolēt, taču parasti viņi izvēlas ļaut attieksmei kontrolēt sevi. Daži domā, ka jāmainās ir situācijai, lai varētu mainīties attieksme, taču parasti tā nenotiek.” (6) Koncentrēšanās uz pozitīviem risinājumiem un iespējām palīdzēs “nomierināt” 25. zonu un izslēgt negatīvo pārdzīvojumu.

4. Piedodiet.

Dusmu un aizvainojuma uzkrāšanās kaitē sirdij, palielina stresa hormonus, paaugstina asinsspiedienu, kā arī rosina daudzas fiziskas slimības un garīgas kaites. Pāridarījums var nebūt attaisnojams, bet Dievs aicina piedot. Ārste Šarlote Vitvjeta (*Charlotte Witvliet*) norāda, ka tad, ja cilvēki par saviem pāridarījumiem domā piedodoši, uzlabojas viņu emocionālā veselība, spēja sevi kontrolēt un fiziskā veselība. Piedošana citiem un arī piedošana sev ļauj aizvainojumam aiziet. Piedošanas dziedinošais gars ir dāvana, ko Dievs dāvā visiem, kas pēc tās lūdz.

5. Ejiet uz priekšu, nepadodieties.

Veiksmīgi cilvēki nav brīvi no kļūdām, viņi vienkārši atsakās padoties. Vai varat atcerēties kādu savu kļūdu, kura jums deva vērtīgu mācību un lika virzīties uz priekšu pēc jauna un labāka plāna?

6. Pabarojiet savas smadzenes un ķermeni.

Uzturs un dzīvesveids spēcīgi ietekmē smadzeņu darbību, garastāvokli, atmiņu un mācīšanos. Saskaņā ar Apvienotās Karalistes Garīgās veselības fonda direktora Endrū Makaloha (*Andrew McCulloh*) teikto mēs tikai sākam izprast ciešo saikni starp uzturu un garīgo veselību.

Pilngraudu pārtikas, svaigu augļu un dārzeņu, riekstu un pākšaugu ēšana ilgtermiņā uzlabo garastāvokli un smadzeņu darbību. Ar to nevar sacensties neviens neveselīgs kārums! Kofeīnu saturošu un saldinātu dzērienu vietā izvēlieties tīru ūdeni, kas dabīgā veidā ļaus jums justies modriem. Lai pretotos nogurumam un aizkaitināmībai, ļoti svarīga ir pietiekama atpūta. Bet ikdienas fiziskajām aktivitātēm – īpaši saulē un svaigā gaisā – ir nomierinošs, stresu mazinošs efekts, kas nereti ir efektīvāks par antidepresantiem.

7. Rūpējies par citiem.

Piedāvāviet kādam savu palīdzību! Pat maza laipnība, piemēram, atvērt kādam durvis, var uzlabot jūsu pašu veselību un pat palīdzēt mazināt

depresiju. Pētījumi liecina, ka tie, kuri regulāri pavada laiku, palīdzot citiem, ne tikai samazina kopējo nāves risku par 35 %, bet arī uzlabo sirds veselību un dzīves kvalitāti.

AICINĀJUMS RĪKOTIES: DZĪVAIS VĀRDS

Hroniska trauksme un bailes ir pretstats uzticībai. Uzticēšanās Dievam ir visspēcīgākais ierocis pret garīgām un fiziskām slimībām.

“Dievs ir mans svētības avots un mans gods, mana stiprā klīnits, mans patvērums ir Dievs!” (Psalmi 62:8)

Ja uzticamies Viņam, Dievs ir apsolījis piepildīt mūs ar cerību un mieru. Kad nelaimes nāks, kad jutīsies apjucis, kad tev būs vajadzīgs draugs, atceries – Dievs ir tuvu klāt, lai nomierinātu tavu sirdi un atbrīvotu tevi. Viņam ir plāns tavai nākotnei, vadlīnijas katrai tavai dienai, spēks, ko sniegt pārbaudījumu laikā, un žēlastība, kas dāvā tev drosmi, kad esi kļūdījies. Viņam ir plāns veiksmīgai dzīvei pārpilnībā. Viņš ir gatavs jau šodien palīdzēt tev izdarīt izvēli, kura labvēlīgi ietekmēs

saikni starp tavām smadzenēm un ķermeni! Viņš aicina tevi nākt pie Viņa pēc garīgās atpūtas un spēka dzīvei pārpilnībā.

Vai tu pieņemsi Viņa plānu?

Raksta autore Vikija Grifina (Vicki Griffin) ir projekta “Lifestyle Matters Health Intervention” direktore. Būdamā autore, prezentētāja, skolotāja un programmu izstrādātāja, viņa lasa lekcijas un ceļo pa visu pasauli, stāstot par dzīvesveida saistību ar labāku garīgo, fizisko un emocionālo veselību. Viņai īpaši interesē smadzeņu un ķermeņa saikne, veidojot noturīgus ieradumus.

Atsauces

- (1) Frankl V. Man's Search for Meaning. Simon and Schuster, New York, NY. 1984., p. 84.
- (2) Beaton R. Effects of Stress and Psychological Disorders on the Immune System (article).
- (3) Beaton R. Effects of Stress and Psychological Disorders on the Immune System (article), quotation by Kathryn O. Tacy.
- (4) Beaton R. Effects of Stress and Psychological Disorders on the Immune System (article), quotation by Kathryn O. Tacy.
- (5) Ader R. Psychoneuroimmunology. Elsevier Press, USA, 2007., p. 766.
- (6) Atsaucoties uz 2. un 3. atsauci

Redzīgā sirdī patīk
mīlestībai augt.
Tur nesavtības ziedi
sirds siltumā dzīvi plaukst.
Mīlestība ir otrs –
otrā tu sevi liec,
kad svarīgāk vēl par sevi
ir otrā piedzimis prieks.
Kad sarunas savij sirdis,
kad klusums starp abiem ir skaists,
kad vērtīgākais tiek dāvāts –
kopā pavadīts laiks.
Otra tuvumā esot,
kad prieks ir pasaulē būt,
no mīlestības koka
ik dienas augļus plūkt.
Otrā brīnumu redzēt
sirds ziedos, kas dvēselē plaukst,
būt par siltu avotu
tad, kad otram salst.
Domas izgaismot gaišas,
klusumā blakus būt,
bez neviena vārda
nojaust, ko otra sirds jūt.
Domāt un darīt labu,
ne pelt, bet augšup celt.
Sirsnībā vienmēr palīdzēt
labajam otrā zelt.

Vienā virzienā raudzīties,
Roku rokā likt,
Mīļu, siltu vārdu
Parādā nepalikt.
Šķiet, sevis atdošanā
Mīlestība ir dzīva,
Draudzības siltajā elpā
Īsta un nemirstīga.

Kā Tēvs katru zemes bērnu
Sirdi lolo un mīlo,
Tā patiesa mīlestība,
DIEVA sargāta, dzīvo!

Lai TĒVA mīlošās rokas
Klāj svētību Savu pār jums,
Lai VIŅĀ ir prieka pilnība
Un patiesais piepildījums!

Nekad es nespēšu
kādu laimīgu darīt.
DIEVS, dari to Tu,
bet lūdzu – caur mani!

Lai nokļūtu
pie TĒVA
Debesīs,
Ir mīlēt jāmacās
uz zemes šīs.
Vispilnīgāk un īstāk
Viens otru mīl
Vīrs un sieva,
Ja, darot otru laimīgu,
Tie abi ir ceļā pie DIEVA.

Ai, kā man vajag
Piedzimt no DIEVA!
Lai būtu vīram
Laba sieva,
Lai būtu bērniem
Māte laba,
Man vajadzīga
Piedzimšana.

(turpinājums 25. lpp.)

Ingrida Markusa

“IEKARSIES UN ATGRIEZIES”

Elena Vaita

Dārgie brāļi un māsas, Kungs man atklāsmē parādīja dažas lietas, kas zīmīgas draudzei tās tagadējā remdenajā stāvoklī, par ko gribu jums stāstīt.

Man atklāsmē parādīja draudzi. Engēlis teica draudzei: “Jēzus tev saka: “Tad nu iekarsies un atgriezies!”” (Atkl. 3:19) Es redzēju, ka šis darbs jādara visā nopietnībā – ir kaut kas, kas ir jānožēlo, un kaut kas, no kā jāatbrīvojas. Pasaulīga domāšana, patmīlība, mantkārība ir iznīcinājušas Dieva ļaužu garīgo dzīvību. Jau kopš vairākiem gadiem Dieva ļaužu briesmas ir bijusi mīlestība uz pasauli. [...] Jo vairāk viņi no šīs pasaules iegūst, jo vairāk viņi tai pieķeras; un tad viņi tiecas pēc tās vēl un vēl. Engēlis teica: “Vieglāk kanielim iziet caur adatas aci, nekā bagātam ieiet Dieva valstībā.” (Mt. 19:24) Tomēr daudzi, kas sakās ticam, ka mums ir pēdējā brīdinājuma vēsts pasaulei, ar visiem spēkiem cenšas ieņemt stāvokli, par kuru teikts, ka tiem, kas tajā atrodas, būs grūtāk ieiet Debesu valstībā, nekā kanielim iziet caur adatas aci.

Šīs zemes bagātības, pareizi izlietotas, ir svētība. Tiem, kam tās pieder, jāatzīst, ka tās viņiem aizdevis Dievs, un priecīgi jāatdod savi līdzekļi, lai veicinātu Viņa darbu. Viņi nepazaudēs savu algu šeit, Debesu engēļi viņus laipni uzlūkos, un viņiem arī Debesīs būs manta.

[...] Ievēro Patiesā Liecinieka padomu: “[...] pērc no Manis zeltu, uguns kvēlē kausētu, lai tu būtu bagāts, un baltas drēbes, lai tu apsegtos un tava kailuma kauns neatklātos, un acu zāles tavas acis svaidīt, lai tu kļūtu redzīgs.” (Atkl. 3:18) Lūdzu, pamēģini! Šīs dārgās mantas nebūs mūsu daļa bez piepūles no mūsu puses. Mums

jāpērk. “Iekarsies un atgriezies” no sava remdenā stāvokļa! Mums jāpamostas, lai ieraudzītu savas nepareizības, lai uzmeklētu savus grēkus un dedzīgi no tiem atgrieztos.

Es redzēju, ka brāļiem, kam pieder īpašumi, darāms īpašs darbs; viņiem jāatraujas no šīs zemes mantām un jāpārvar mīlestība uz pasauli. Daudzi no viņiem mīl šo pasauli, mīl tās bagātības, bet negrib to atzīt. [...] Kādu dedzību viņi parādīja, kādu nopietnību, kādu enerģiju, lai iegūtu zemes bagātības, kas drīz paies! [...] Viņi plāno un pūlas agri un vēl, un upurē savu atpūtu un mieru zemes mantai. Ja ar tādu pašu dedzību viņi meklētu “zeltu, baltas drēbes un acu zāles”, tad iegūtu šīs vēlamās bagātības savā īpašumā un arī dzīvi, mūžīgo dzīvi Dieva valstībā. [...]

“Redzi, Es stāvu durvju priekšā un klausīnu; ja kas dzird Manu balsi un durvis atvērs, pie tā Es ieiešu un vakarēdienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani.” (Atkl. 3:20)

Es redzēju, ka daudziem pie viņu sirds durvīm atrodas tik daudz grūžu, ka viņi nevar durvis atvērt. Dažiem jānovāc nesaskaņas ar brāļiem. Citiem durvis atvērt aizkavē ļauns raksturs, patmīlīga mantkārība. Vēl citiem sirds durvis neļauj atvērt priekšā aizvēlusies

pasaule. Visi šie grūži jāizmet ārā, un tad viņi var atvērt durvis un uzņemt Pestītāju. Ak, cik dārgs bija šis apsolījums, kad to man parādīja atklāsmē! “Pie tā es ieiešu un vakarēdienu turēšu ar viņu un viņš ar Mani.” Ak, mīlestība, brīnišķīgā Dieva mīlestība! Pēc visas mūsu remdenības un grēkiem Viņš mums saka: “Atgriezties pie Manis, un Es atgriezīšos pie jums un dziedināšu visus jūsu pārkāpumus.” Engēlis šo teikumu atkārtoja vairākas reizes: “Atgriezties pie Manis, un Es atgriezīšos pie jums un dziedināšu jūs.”

Es redzēju, ka daži ļaudis ar prieku atgriezīsies. Bet citi neļaus, ka Laodiķejas draudzei sniegtās vēstis viņus ietekmē. Viņi visu laiku slidēs lejup tādā pašā veidā kā iepriekš, un Kungs viņus izspļaus no Savas mutes. Vienīgi tie, kas dedzīgi atgriezīsies, iegūs Dieva labvēlību. “Kas uzvar, tam Es došu sēdēt ar Mani uz Mana goda krēsla, tā kā Es esmu uzvarējis un sēdies ar Savu Tēvu uz Viņa goda krēsla.” (Atkl. 3:21) Mēs varam uzvarēt. Jā, pilnīgi un galīgi! Jēzus mira, lai sagatavotu mums glābšanās ceļu, lai mēs uzvarētu katru ļaunu tieksmi, katru grēku, katru kārdināšanu un beidzot sēdētu kopā ar Viņu.

Dieva draudze ir pazaudējusi ticību prasīt, enerģiju cīnīties. Izturīga ticība ir mirusi, bet tai jātiek atjaunotai Dieva ļaužu sirdīs. Ir jāprasa Dieva svētības. Ticība, dzīva ticība vienmēr tiecas augšup pie Dieva un godības.

Mūsu priekštiesība ir iegūt ticību un pestīšanu. Dieva spēks nav mazinājies. Es redzēju, ka Viņa spēks tiek dāvināts tagad tikpat brīvi kā agrāk. Bet Dieva draudze ir pazaudējusi ticību prasīt, enerģiju cīnīties, saucot līdzīgi Jēkabam: “Es Tevi nepalaidīšu, ja Tu mani nesvēti.” (1. Moz. 32:26) Izturīga ticība ir mirusi, bet tai jātiek atjaunotai Dieva ļaužu sirdīs. Ir jāprasa Dieva svētības. Ticība, dzīva ticība vienmēr tiecas augšup pie Dieva un godības; neticība – lejup tumsā un nāvē.

Es redzēju, ka draudzē dažu domas nerit pareizā gultnē. Ir daži īpatnēji raksturi, kam ir savi priekšstati, pēc kuriem viņi mēro savus brāļus. Ja kāds neatbilst viņu standartam, tūlīt atklātībā parādās viņu nemiers. Tiešām daži dara kā parunā – izkāš odu un aprij kamieļi. [...] Ja draudzē nepastāv patiesas grūtības, tad apmāti cilvēki tās rada paši. Draudze un Kunga kalpi ir novērsti no Dieva, patiesības un Debesīm, lai dzīvotu tumsā. Sātans par to priecājas, tādas lietas viņam sagādā baudu. Bet šie pārbaudījumi draudzi nešķīsta un nepavairo Dieva ļaužu spēku. Es redzēju, ka daži sāk garīgi zaudēt spēku. Kādu laiku tie ir dzīvojuši modri un vērojuši, vai viņu brāļi staigā taisni, uztraukušies par katru viņu kļūdu. Taču, tā izturoties, viņu domas nav ne pie Dieva, ne pie Debesīm, nedz arī pie patiesības, bet gan tur, kur sātans grib, proti, pie kaut kā cita. Viņu pašu dvēseles ir pamestas novārtā. Viņi reti redz un jūt paši savas kļūdas, jo viņiem pietiek darba, vērojot citu kļūdas. Savas dvēseles aplūkošanai un savas sirds pārmeklēšanai neatliek laika. Viņi aprunā kādas citiem kleitas, cepures un priekšauti. Un par šiem tematiem ir ko runāt vairākas nedēļas. Es redzēju, ka dažu bēdīgu dvēseļu reliģija balstās tikai uz citu apgērba un rīcības vērošanu un kļūdu novērošanu. Ja viņi nemainīsies, Debesīs viņiem nebūs vietas, jo viņi arī pie Kunga atradīs kļūdas.

Enģelis teica: “Salīdzināšanās ar Dievu ir katra personīgs darbs.” Tas norit starp Dievu un mūsu dvēseli. Bet tie, kas daudz uzmanības velta citu kļūdām, nerūpējas par sevi. Šie iztēlē bagātie kļūdu meklētāji bieži paši sevi izārstēti no šīs paražas, ja ietu tieši pie tā, par kuru viņi domā,

ka tas rīkojas nepareizi. Tas būtu tik grūti, ka viņi labāk atteiktos no saviem ieskatiem. Bet ir viegli atļaut mēlei brīvi skraidīt par vienu vai otru, kad apvainotais nav klāt.

Daži domā, ka ir nepareizi ievērot noteiktu kārtību Dieva pielūgšanā. Bet es redzēju, ka nav nekas slikts, ja Dieva draudzē būs kārtība. Es redzēju, ka sajukums Kungam ir nepatīkams un ka jābūt kārtībai lūgšanā un dziedāšanā.

Mums nav jānāk dievnāmā, lai lūgtu par savām ģimenēm, izņemot, ja jūtamies dziļi ietekmēti, Dieva Gara pārliecināti. Vispār īstā vieta lūgšanām par ģimeni ir ģimenes altāris. Ja tas, par ko lūdzam, atrodas tālumā, tad Kungs jāpiesauc kambarītī. Dievnāmā jālūdz pēc klātesošās svētības un jāsagaida, ka Dievs dzirdēs un atbildēs mūsu lūgšanas. Tādas sapulces būs dzīvas un interesantas.

Es redzēju, ka visiem jādzied ne tikai ar garu, bet arī ar izpratni. Dievam nepatīk žargons un disonanse. Kārtība vienmēr Viņam patīk vairāk nekā nekārtība. Jo pareizāk, harmoniskāk Dieva ļaudis dziedās, jo vairāk Viņš būs pagodināts, jo lielāku labumu gūs draudze un jo labvēlīgāk tiks ietekmēti neticīgie.

Man rādīja kārtību, pilnīgo Debesu kārtību, un es priecājos, klausoties turienes pilnīgās mūzikas skaņas. Kad atklāsme beidzās, šejienes dziedāšana skanēja ļoti skarbi un nesaskanīgi. Es redzēju enģeļu pulkus, kas stāvēja noteiktā četrstūrī. Katram bija zelta arfa. Katras arfas galā bija instruments toņu noskaņošanai. Viņu pirksti pa stīgām neslīdēja pavirši, bet tie aizskāra dažādas stīgas, lai radītu dažādas skaņas. Bija viens enģelis, kas vienmēr vada, kas pirmais aizskar arfu un uzdod toni. Tad visi savienojas bagātā, pilnīgā Debesu mūzikā. To nevar aprakstīt. Tā ir dievišķīga Debesu melodija, pa kuras laiku no katras sejas atstaro Jēzus attēls, mirdzot neizsakāmā godībā.

*(“Liecības draudzei”, 1. sēj.,
141.–146. lpp.)*

Es nāku šo pasauli mīlēt,
DIEVS, esi man lūdzu klāt,
Lai mani no manis pašas
TU varētu nosargāt.

Kad lepnums klāt sirdij zogas,
Kad “piedod” atkal kļūst svešs,
Kad draudoši tuvu pienāk
Dvēseles vientuļais mežs,
Tad aizved mani tai vietā,
Kur piedošanai dzimst sirds,
Kur dēļ lepnuma mana
Tiek salauzta Tava sirds.

Krusta pakājē Tavā
Es mācos mīlēt un piedot,
Kur TU par mani – nieku –
Savu dzīvību ziedo.

Es nezināju to,
ka mīlestības valoda
tik maiga ir
kā vēja glāsts,
kas ziedam pieskaras,
un salda smarža
ieplūst dvēselē.
Es nezināju to,
ka mīlestībai
ir tāds spēks!
Līdz pamatiem
tā sirdi satricina
un smieties liek
un priecāties,
uz augšu acis celt
un mainīties.
Es nezināju to,
cik mīlestība atdevīga ir.
Tā nepatur sev it neko,
tā nāk un sirdi izdaiļo
tik daiļu, ka tā spēj
vien dot,
sev pretī neko neprasot.
Un tieši tik spēj mīlēt sirds,
cik redzīga tā ir uz āru...
Par jaunu piedzimšanu pateicos
un klusā apbrīnā, DIEVS,
Tavā priekšā stāvu.

Es gribu dzīvot tā
kā bite ķiršziedā.
Es gribu skanēt tā
kā jūra vakarā.
Es gribu kalpot tā
kā zvani baznīcā.
Es gribu mīlēt tā,
kā DIEVS mīl tevi – Tā.

Ingrīda Markusa

MĪLESTĪBAS VALODA

Elvīra Grakoviča,
AV Jauniešu lappusītes
veidotāja

Uzzini, kāda ir tava
mīlestības valoda!

“Mīlestība ir lēnprātīga, mīlestība ir laipna, tā neskauž, mīlestība nelielās, tā nav uzpūtīga. Tā neizturas piedauzīgi, tā nemeklē savu labumu, tā neskaistas, tā nepiemin ļaunu. Tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību. Tā aplāj visu, tā tic visu, tā cer visu, tā panes visu. Mīlestība nekad nebeidzas, pravietošana beigsies, valodas apklusīs, atziņa izbeigsies.” (1. Korintiešiem 13:4–8)

Lai saprastu otru vislabāk, ir jārunā viņa valodā, ar to saprotot gan sarunu valodu, gan jūtu valodu. Vai esi kādreiz ar kādu runājis vienā valodā, bet juties nesaprasts un pārprasts? Vai esi saņēmis uzmanību, dāvanas un pavadītu laiku kopā, bet neesi juties mīlēts? Jā, diemžēl ne vienmēr esam saņēmuši gaidīto izturēšanos vai uzmanības apliecinājumus un ne vienmēr arī paši esam spējuši otram to dot. Tomēr pāri visām valodām vislielākā nozīme ir mīlestības valodai, jo to saprot pat nedzirdīgie un jūt neredzīgie, tajā runā arī mēmie.

Ikvienā vecumā cilvēks vēlas būt saprasts, pieņemts un mīlēts. Nav neviena, kuram nevajadzētu mīlestības pieskārienus, maigus, uzmundrinošus vārdus, īpaši nošķirtu laiku, ko nesteidzīgi pavadīt patiesās sarunās, svētku dāvanību kā iepriecinājumu vai palīdzību grūtā brīdī.

Vārdus no Romiešiem 12:9–18 mums būtu sev pašiem jāatgādina ik dienas, lai varētu kļūt par tādiem cilvēkiem, kam rūp otrs un tuvākā vajadzības, kuri ir laipni, bez viltus, liekot otru pirms sevis – “Jūsu mīlestība lai ir neliekuļota. Nīstiet to, kas ļauns, pieķerieties tam, kas labs. Brāļu mīlestība jūsu starpā

lai ir sirsnīga. Centieties cits citu pārspēt savstarpējā cieņā. Savā darbā neesiet kūtri, esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot Tam Kungam, priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās. Palīdziet svētajiem viņu vajadzībās, centieties parādīt viesmīlību! Svētījiet tos, kas jūs vajā, svētījiet un nenolādiet! Priecājieties ar priecīgajiem, raudiet ar tiem, kas raud. Turiet vienādu prātu cits pret citu, neesiet iedomīgi, bet sniedziet roku zemajiem! Neliecieties paši gudri esam. Neatmaksāji nevienam ļaunu ar ļaunu, domājiet par to, ka varat labu darīt visiem cilvēkiem. Ja iespējams, no savas puses turiet mieru ar visiem cilvēkiem.”

Un vēl no Romiešiem 15:2: “Ikviens mūsu starpā lai dzīvo par patiku savam tuvākajam, viņam par labu, lai to celtu.”

Kā būtu, ja ikviens ievērotu šīs pamācības? Kāda kļūtu mūsu savstarpējā komunikācija, attiecības un kopā pavadītais laiks?

Autors Gerijs Čepmens ir sarakstījis vairākas grāmatas, kas paredzētas, lai izprastu mīlestības valodu pret bērniem, pusaudžiem, vīriešiem un starp laulātajiem. Mīlestības pamatā ir piecas valodas:

1. Apliecinājuma vārdi.
2. Saturīgi kopā pavadīts laiks.

Mīlestības pamatā ir piecas valodas:

1. Apliecinājuma vārdi.
2. Saturīgi kopā pavadīts laiks.
3. Dāvanas.
4. Praktiskā palīdzība.
5. Pieskāriens.

3. Dāvanas.
4. Praktiskā palīdzība.
5. Pieskāriens.

Apliecinājuma vārdi – jūs paužat mīlestību ar komplimentiem, atzinības un uzmundrinājuma vārdiem (mutiski un rakstiski) un sagaidāt, ka otrs apmainīsies ar tādu pašu mīlestības valodu. Jūs novērtējat, ja jums pateicas arī par ikdienišķām lietām, izsakot un saņemot apliecinājuma vārdus arī citu cilvēku klātbūtnē, negatīvas piezīmes, frāzes ņemot īpaši pie sirds. Daži no apliecinājuma vārdus piemēriem: Es tevi mīlu! Mūsu draudzība man ir svarīga! Tev tas ir pa spēkam! Paldies, ka esi!

Saturīgi kopā pavadīts laiks – jūs nopietni veltāt savu uzmanību, esot pilnībā klāt, pavadot laiku kopā, veicot aktivitātes, kuras izbaudāt bez traucēkļiem, piemēram, tālruniem vai televizora. Kāds novērtēs arī 15–20 minūtes, kas pavadītas pārrunās pēc garas darba dienas. Citiem tas nozīmētu plānotas kopīgas aktivitātes vai ceļojumus. Nozīmīga ir uzklaušanās un būšana blakus.

Dāvanas – jums patīk dot pārdomātas, fiziskas dāvanas, lai parādītu, ka domājat par otru cilvēku. Jums dāvanas atspoguļo mīlestību, rūpes, radošumu un pūles. Šo

mīlestības valodu nekādā gadījumā nevar jaukt ar mantkāriību vai pārlietu materiālismu.

Praktiska palīdzība – jums patīk darīt priekš otra noderīgas lietas, kas, jūsuprāt, ir vajadzīgas vai novērtētas, darot to nesavtīgi. Jūs redzat, ka attiecības ir visnozīmīgākās, ja tās tiek parādītas ar darbībām. Jūs priecājaties, ja kāds palīdz ar kādu darbu, kad nemaz to nelūdzat. Šī palīdzība nav saistīta ar grandiozām lietām, bet drīzāk ar pārdomātiem žestiem, kas kalpo citiem, piemēram, no rīta pagatavota tēja, piedāvājums palīdzēt ikdienišķos darbiņos, lai varētu pabūt vienatnē u. tml.

Pieskāriens – jūs dodat priekšroku fiziskām aprūpes, pieķeršanās un pievilcības izpausmēm, izmantojot glāstīšanu, pieskārienus vai masāžas. Pieskāriens ir veids, kā jūs savienojaties un jūtaties saistīti ar citiem, ar pieskārieniem mierinot otru, piemēram, uzliekot roku uz viņa rokas vai turot kādu savos apkāvienos.

Ja vēl neesi pārliecināts, kāda ir tava mīlestības valoda, tad vari aizpildīt testu 5lovelanguages.com ("Kāda ir jūsu mīlestības valoda?"). 1. Jāņa 4:7 "Mīļie, mīlēsim cits citu, jo mīlestība ir no Dieva, un katrs, kas mīl, ir no Dieva dzimis un atzīst Dievu."

Ja ir gadījies, ka notikusi savstarpēja nesaprašanās, pārprašana, tad nenoliedzami brīnīšķīgs attiecību salabošanas un atjaunošanas veids ir piedošana. Bet arī piedošanas izteikšanai ir sava valoda. 5lovelanguages.com ("Jūsu galvenā atvairošanās valoda ir...") varat pārliecināties, kā visefektīvāk spējat sadzirdēt piedošanas lūgumu. Efeziešiem 4:32 "Bet esiet cits pret citu laipni un žēlsirdīgi; piedodiet cits citam, kā arī Dievs Kristū jums ir piedēvis."

Neizšķiedīsim laiku lieki, runāsim pārdomātus vārdus, sniegsim palīdzīgu roku, pieskarsimies maigi un dāvāsim mīlestībā iepriecinājuma dāvanas tā, lai mūsu kreisā roka nezina, ko labā dara. Mīlēsim! "Ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm un man nebūtu mīlestības, tad es būtu skanošs varš vai šķindošs zvārgulis." (1. Korintiešiem 13:1)

RĪGAS 1. DRAUDZES JAUNIEŠI IELŪDZ

JAUNIEŠU SPORTA DIENA

JAUNIEŠIEM VECUMĀ
NO 16 LĪDZ 35 GADIEM

BIZNESA AUGSTSKOLA
TURĪBA
SPORTA ZĀLE
GRAUDU IELA 68, RĪGA

REĢISTRĒŠANĀS LĪDZ 22.02. IEEJ.LV/SPORTADIENA
DALĪBAS MAKSA 3 EUR

25.02
10:00

UZDEVUMS BĒRNIEM

BURTU REŽĢIS "GRĒKS UN TĀ SEKAS"

Lasi Bībelē par šiem notikumiem 1. Mozus grāmatas 3. un 4. nodaļā!
Atrodi visus vārdus!

B B O P S A N A Š E I C H W R Z L Y Q Q	Vārdu saraksts
T M X N G U P H K V X A A K A I N S X T	ASINIS
R K A V E I D S L I M Ī B A S T G A S S	AUGLIS
G K Ā R D I N Ā Š A N A B B J S S K M L	BAILES
S Y Y S N A T Ā S N A G L U B I L Z A E	CIEŠANAS
O E J U S Y Q V X Z H K Z L N Y Y K D B	DIEVS
A Y E P P V U X C E V W R I K O K S Ā Ā	GANS
K F F H L V E K H M B R S E L N F A O T	IEVA
S Y N S K K V I S K A Y V Z V D P E U A	KAINS
Ū I L J I V Z I D O I A J P J P G F H E	KOKS
Č J B W D L R I M P L J R D S T W Z J V	KĀRDINĀŠANA
W X H Z V U G N N I E O B P T H O F A I	SLIMĪBAS
G P Q L P M K U H S S M P G J D A O E R	SĀTANS
T R M U V T E W A U G I U C T N I G X M	UPURIS
	ZEMKOPIS
	ĀBELS
	ĀDAMS
	CŪSKA

KRISTIEŠU MĀJAS UN LAULĪBAS NEDĒĻA

Februāri mēdz dēvēt par mīlestības mēnesi. Arī mūsu vispasaules adventistu draudzē šajā mēnesī katru gadu tiek organizēta kristiešu mājas un laulības nedēļa, kurā mēs cenšamies mudināt ģimenes vairāk pievērsties savām attiecībām ar laulāto draugu, kā arī ģimenes attiecībām un izaugsmei kopumā.

Es bieži mēdzu uzsvērt – ja mums būs laimīgas laulības, ir daudz lielāka iespēja, ka mums būs laimīgas ģimenes, spēcīgas draudzes un spēcīga sabiedrība. Jau vairākus gadus mums ar vīru patiesi rūp šis jautājums. Mēs no sirds priecājamies par tiem pāriem, kuriem pat pēc daudziem kopdzīves gadiem izdodas saglabāt patiesi mīlošas, laimīgas pāru attiecības, un skumstam par tiem, kuri kādu iemeslu dēļ savā laulībā piedzīvo izaicinošus laikus vai pat domā, kā no šī visa “tiklā”.

Šķiršanās statistika pasaulē un Latvijā ir ļoti satraucoša. Apmēram puse no noslēgtajām laulībām pēc laika tiek šķirtas. Arī draudzes ģimenes diemžēl no tā nav pasargātas. Manī paliek jautājums, vai šis – apmēram 50% – laulībā “palikušās” ģimenes ir laimīgas. Jo skaidrs, ka cilvēks neapņemas, lai būtu nelaimīgs, ikviens vēlas piedzīvot piepildošus, priecīgus brīžus, esot savienībā ar savu laulāto.

Laulība, iespējams, ir viena no grūtākajām attiecībām uz zemes, pat ja vīrs un sieva abi ir ticīgi. Ja nedevāties laulībā ar pārliecību, ka būs jāiegulda attiecībās, lai tās plauktu, ka nāksies mācīties, pielāgoties, lai labi saprastos, ja neieguldījāt nopietnās pirmslaulību apmācībās, gūstot reālistiskāku priekšstatu par to, kas jūs sagaida, un ja neesat padarījis Jēzu par savas laulības centru, tad patiesi ir viegli kļūt neapmierinātam, vai pat var piezagties vēlme priekšlaicīgi atteikties no laulības.

Tāpēc šajā Kristiešu mājas un laulības nedēļā es īpaši aicinu ikvienu laulāto pāri uz trīs lietām:

Atgādiniet viens otram par sākumu! Atcerieties, padomājiet, pārrunājiet un īstenojiet kaut ko no tā, ko mēdzāt darīt laikā, kad draudzējāties, kad tikko iemīlējāties. Ikviens pāris šajā laikā vēlas pavadīt laiku viens ar otru. Varbūt tās bija kopīgas pastaigas, kopīgas sarunas, izbraucieni, sportiskas aktivitātes, varbūt kopīga kalpošana vai darbošanās kādā citā projektā.

Veidojiet dialogu par jūsu attiecībām! Sakiet viens otram, ko jūs novērtējat savās pāra attiecībās, ko jūs novērtējat viens otrā. Runājiet par to, ko vēlaties piedzīvot attiecībās, bet bez pārmetumiem un negatīvā.

Padalieties iecītīgi viens ar otru par to, kas jums liek justies labi – sāciet ar mazām, praktiskām un konkrētām lietām.

Iesaistiet Dievu jūsu attiecībās.

Lūdziet personīgi par savu laulību, bērniem un ģimeni. Cīnieties un meklējiet laiku kopā ar savu sievu vai vīru, lai kopīgi lūgtu. Kaut vienu reizi mēnesī, vienu reizi nedēļā! Vienkārši sāciet un piedzīvojiet dziļāku saikni viens ar otru un Tā Kunga gādību.

Šī gada Kristiešu mājas un laulības nedēļā mēs esam sagatavojuši katrai dienai īsus video, kurus varēsiet noskatīties un, cerams, caur tiem gūt iedvesmu, stiprinājumu, iedrošinājumu turpināt augt savā laulības ceļojumā. No 10. līdz 17. februārim katru dienu video varēsiet atrast vietnē *adventisti.lv*. Kā arī 10. februārī aicinu klausīties Adventistu vispasaules radio programmu, kura būs veltīta tieši attiecībām un laulībai. Tajā runāsim par 5 posmiem laulībā un līdzdalīsim 5 domas, kas palīdz stiprināt laulību, lai kurā no attiecību posmiem jūs atrastos.

*Mīlestībā un rūpēs rakstu
sagatavojuši Ģimeņu kalpošanas
nodaļas vadītāji Daina un Daumants
Kleimaņi*

Būsim kopā
**KRISTIEŠU
MĀJAS
UN LAULĪBAS
NEDEĻA**

10. – 17. FEBRUĀRIS

Marie Lipska

Turpinām kopā lasīt aizraujošo grāmatu “Uguns kalnos”! Pagājušajā reizē atstājām Saksē vienu pašu melnā tumsā uz džungļu ceļa brīdi, kad viņam tuvojās kāda nezināma radījuma soļi...

2. nodaļa

DZĪRES

Saksē pieplaka ar muguru pie somas un pacēla jostas nazi, gatavs cīnīties ar jebkuru mežonīgu nezvēru, kas varētu mesties viņam virsū. Skaņas vairs nebija dzirdamas, džungļos valdīja klusums, bet zēna bailes neatstājās, mute bija sausa un rūgta, rokas trīcēja, un likās, ka no ķermeņa aizplūdis viss spēks.

Tad viņu sasniedza vārdi. Ne tādi, ko iespējams dzirdēt ar ausīm, bet gan tādi, kas jūtami gaisā un uzrunā sirdi. Tie bija vārdi, kurus Radžins tai rītā teica pie ezera aiz Dziedošā Ūdens ciema: “Viņš tev vienmēr palīdzēs jebkādas nepatīkšanās. Runā ar Viņu! Viņš tevi sadzirdēs.”

Puisēns juta, ka rīkli aizspiež elsas, prāts atraidīja domas par Radžina Dievu, bet sirds no bailēm bija kā mazs, nožēlojams radījums, gatavs skriet uz jebkuru pieejamu patvērumu. Pret paša gribu viņa domas vērsās pie Dieva debesīs.

Te piepeši uz takas pavīdēja gaisma. Šī gaisma, kā arī trokšņi un rukšķēšana krūmā Saksē atklāja, ka viņa pavadonis tumsā bijusi savvaļas cūka, kas nu, gaismas izbiedēta, metās atpakaļ džungļos.

Kāda balss viņu sauca, tas bija viņa tēvs Pakū, kurš nāca no ciema pa taku, turēdams rokā lāpu.

“Saksē! Saksē!” Gaisma tuvojās. “Vai tu te esi?”

Tēvs noteikti bija dzirdējis trokšni, ko radīja cūka. Puisēns bija tik pārsteigts un atvieglots, ka uzreiz nespēja atbildēt. Tēvs jau bija gandrīz sasniedzis vietu, kur zēns stāvēja, atspiedies ar muguru pret koka stumbru, kad Saksē beidzot ierunājās: “Es esmu šeit, tēt!”

Viņš jutās ļoti vājš, seju un plecus klāja auksti sviedri.

“Kūnings teica, ka tu šodien ieradīsies, un es sāku uztraukties par tevi. Man bija bail, ka tu varētu būt aizkavējies un nokļuvis briesmās. Labi, ka tu atnāci!”

Tad tēvs atsēja Saksē somas siksnas, uzlika somu uz savas muguras, un viņi kopā devās uz mājām Lauztajā Gaismā – mājām, kurās Saksē bija dzimis.

Pakū bija pagatavojis rīsus, nu viņš tos nolika dēlam priekšā.

“Ēd un, pirms dosies mazgāties, mazliet atpūties!”

Saksē jutās tik noguris, ka ēdiens īsti nesaistīja viņa uzmanību, zēns to tikai mazliet pabikstīja. Tēvs apsēdās blakus un uzdeva daudz jautājumu par jauno mācību Dziedošā Ūdens ciemā.

“Vai tiesa, ka Radžina zāles dziedē slimos?”

“Varbūt,” atbildēja puisēns, “bet cilvēkus ārstē arī Kūninga zāles.”

“Pastāsti man,” vecākā vīra acis mirdzēja kokosriekstu eļļas gaismā, “pastāsti, ko par šīm jaunajām burvestībām domā mans brālis Sobats?”

“Onkulis Sobats un tante Gara katru vakaru dodas klausīties Radžina vārdos un dziedāt dziesmas, tāpat kā to dara visi pārējie ciema iedzīvotāji.”

Saksē pārtrauca ēst un pievērsās tēvam. Pakū bija drukns vīrs spēcīgām rokām un kājām. Viņa seja izskatījās barga, un tikai aizrautībā dzirkstošās acis piešķīra tai dzīvīgumu. Viņš bija pazīstams kā kluss vīrs, kas mīlēja džungļus

un bija lielisks mednieks. Reiz Pakū kalnos apmaldījās un vairākas dienas izdzīvoja, ēdot savvaļas paparžu *pakū* dzinumus, tieši tā viņš ieguva savu vārdu, kas viņam gadu gaitā pielipa un kļuva kā īstais.

“Tu esi noguris no grūtā kāpiena kalnā,” Pakū teica dēlam. “Ej, nomazgājies un pēc tam dodies gulēt. Rīt mums būs daudz laika sarunām.”

Saksē izņēma no somas tīru pāri īsu, tumšu bikšu un devās uz avotu mazgāties. No avota ciemata vidū plūda sīka ūdens straumīte. Ciemata iedzīvotāji to bija novadījuši no kalna ar milzīgām bambusa renēm, ko turēja neapstrādāti steķi. Vietās, kur bambusiem pāri šļacās ūdens, viņi bija salikuši plakanus akmeņus, lai netiktu izskalota zeme.

Saksē atcerējās ezeru Dziedošā Ūdens ciemā. Vai viņš vēl kādreiz varēs tur peldēties, vai arī viņam vienmēr nāksies mazgāties, stāvot uz akmens zem ūdens strūklas?

Pēc mazgāšanās puisēns sajūtās daudz labāk. Viņš devās pie sava gulēšanas paklāja, taču par spīti nogurumam aizmigt bija grūti. Domas atgriezās pie briesmīgā brīža uz takas. Zēns atcerējās, kā īsu mirkli viņa sirds bija saukusi uz debesu Dievu. Viņš nebija gribējis to darīt, viņš ienīda debesu Dievu! Tomēr bailēs Saksē gandrīz bija vērsies pie Viņa. Gandrīz. Varbūt savā sirdī viņš tiešām bija uzrunājis Dievu? Radžina Dievu!? Tieši tai brīdī parādījās gaisma un atskanēja tēva balss, kas sauca viņa vārdu. Vai debesu Dievs varēja tik ātri atbildēt?

Saksē āda kņudēja un sirds ātri sitās, viņš nemierīgi grozījās uz sava

paklāja. Kad zēns beidzot aizmiga, viņš tomēr bieži modās augšā, un prātā skanēja dziesma – dziesma, kuru Radžins bija mācījis Dziedošā Ūdens iedzīvotājiem.

Tad beidzot rīta saules gaisma cauri mazajam lodziņam sasniedza zēna gulvietu. Saksē pamodās un piecēlās sēdus. Īsu brīdi viņš nesaprata, kur atrodas, bet tad atcerējās – viņš bija mājās, savā ciematā, drošībā, tēva mājās.

“Lai mierpilns rīts!” Kūnings sauca, stāvēdams ārpusē pie durvīm.

“Lai mierpilns rīts!” atbildēja Pakū, plaši atvēra durvis un ielaida viesi.

“Man ir kāda lieliska doma,” vārdotājs teica, ienācis mājā un apsēdies uz paklāja. “Mūsu dēls ir atgriezies mājās uz palikšanu. Tev ir ļoti labs rīsu vīns, un arī man tāds ir. Mēs varētu sarīkot mazu mielastu, dziedāt un dejojot, tad zēns jutīs un zinās, ka esam priecīgi par viņa atgriešanos.”

“Tā ir ļoti laba ideja!” Saksē tēvs paskatījās uz zēnu. “Tev taču tas patiktu, vai ne?”

Puisēns pamāja ar galvu: “Es ļoti priecājos par mūsu iedzēršanas un dejošanas svētkiem! Dziedošā Ūdens ciematā vairs nekas tāds nenotiek.”

Kūnings skumji pakratīja galvu. “Tas gan nav labi. Tas riebīgais skolotājs visu ir izbojājis!” viņš izsaucās, sita kāju pret zemi un kratīja sažņaugto dūri. “Mēs nosargāsim savas vecās paražas šajā ciematā! Varbūt kādi cilvēki no Dziedošā Ūdens pārvāksies šurpu un aizbēgs no tā Dieva skolotāja un viņa burvestībām!”

Kūnings bija mazs vīrs, vecs un sažuvis kā nenogatavojies auglis, kas ilgi pabijis saulē. Viņam bija plāni, pelēcīgi mati, deguns bija smailāks un sejā izcēlās vairāk nekā citiem dusunu cilts ļaudīm. Viņa dzeltenie zobi kustējās, un, kad viņš ātri runāja vai bija uztraukts, tie klakšķēja. Šis vārdotājs bija nemiera pilns vīrs – viņa rokas vienmēr kustējās, runājot viņš ar tām nikni žestikulēja. Turklāt Kūnings runāja daudz. Viņš zināja, kas notiek katra dzīvē, un nekas ciematā nenotika bez viņa ziņas. Šī vīra acīm piemita īpatnējs spīdums. Tās nebija gaišas vai skaidras, daudzie alkohola lietošanas gadi bija likuši pazust no tām jebkādam možumam vai izteiksmei, bet tomēr tajās bija

kaut kas vērīgs un viltīgs.

Runājot Saksē ieskatījās Kūningam acīs: “Kā būtu, ja tu aizietu uz Dziedošā Ūdens ciematu? Varbūt tev izdotos pārliecināt onkuli Sobatu un tanti Garu vairs neiet uz skolotāja māju.”

“Esmu jau runājis ar Sobatu. Viņš man atbildēja, ka vispirms noklausīsies visu par šo jauno mācību un tikai tad izlems.” Vecais vīrs bezcerībā nolaida rokas.

Pēc divām dienām saulrietā tika atnestas bungas. Tās novietoja uz zālainās nogāzes ciemata vidū netālu no mazgāšanās vietas. Nogāzē satupās sievietes un bērni, apkārt tika padots rīsu vīns, un sākās dzeršana. Pat mūziķi pārtrauca spēlēt, lai iemalkotu kokosriekstu čaulā ielieto alkoholu. Bungu un tamtamu skaņas kļuva ātrākas un spēcīgākas. Aplā vidū šūpojās kāds jauns vīrietis, tad viņš sāka mežonīgu deju, locīdams šurpu turpu savu gandrīz kailo ķermeni, viņa rokas māja zīmīgus žestus, bet lūpas skandēja senu cilts dziesmu. Viņam pievienojās vēl cits vīrietis, un nu abi kopā vairākas minūtes izklaidēja publiku. Pēc tam deju un dziesmas skandēšanu uzsāka divas sievietes.

Debesīs parādījās pilns mēness, tas apspīdēja dziru ainu, mezdams ēnas cauri džungļu kokiem un kokospalmām. Saksē sēdēja aplī un vēroja notiekošo. Mēness gaismā viss likās gandrīz tikpat gaišs kā dienā. Kāda sieviete atnesa viņam lielu kokosrieksta kausu, tas bija līdz malām pilns ar rīsu vīnu. Zēns to nedaudz iemalkoja. Jau vairāk nekā divus mēnešus viņš nebija dzēris ne lāsi vīna, jo onkulis Sobats nekad nebija ļāvis viņam dzert vairāk kā malku vai divus, noteikdams, ka jauniešiem nav labi dzert vīnu.

Nu visi viņu vēroja. Tie zināja, ka šīs dzīres sarīkotas viņam par godu, un sagaidīja, ka viņš tās izbaudīs. Saksē pacēla kausu, iztukšoja to un atkal apsēdās savā vietā, beidzot juzdamies kā īsts vīrs. Viņš bija savā ciematā – dzīrēs, kas sarīkotas viņam par godu, – un varēja izdzert kokosriekstu čaulu, pilnu ar vīnu, tikpat viegli kā labākie vīri.

Te pēkšņi viņš sajūtās neomulīgi, kuņģis atgrūda pēkšņo alkohola daudzumu. Saksē piecēlās, aizskrēja aiz tēva mājas un sāka vemt. Savās

ciešanās viņš gulēja zemē tik ilgi, kamēr sajūtās labāk un bija spējīgs atgriezties skatītāju vidū.

Tamtamu skaņas bija brīnišķīgas, bet Saksē šķita, ka viņa galva pārsprāgs. Šīs skaņas noteikti varēja dzirdēt arī zemāk kalnā, arī Dziedošā Ūdens ciemā. Tas atradās tikai sešas jūdzes tālāk. Tad zēns atminējās – nē, viņi tās nevarēja dzirdēt, jo viņi visi bija savākušies dziedāt Radžina mājā, un šī dziedāšana pārmāca jebkuras citas skaņas.

Puisēns satrūkās no savām domām. Kur gan palicis prieks par šīm dzīrēm? Tas prieks, kuru viņš bija jutis senāk, kur tas bija? Kur prieks par šiem cilvēkiem, kas savākušies zem zvaigžņotās debess un kokospalmām, lai iedzertu un radītu šo briesmīgo troksni? Viss vairs nebija tā, kā viņš to atcerējās, kaut kas vairs nepavisam nebija tā, kā tam vajadzēja būt!

Naktij turpinoties, dziedāšanu un dejošanu vēl pretīgāku padarīja iereibušo cilvēku klaigas.

Agri no rīta dejošana beidzās. Vairums vīru bija piedzērušies, viņu vidū arī Lauztās Gaismas virsaitis un viņa dēls Džavabs – garš sešpadsmit gadus vecs puisis. Viņi abi grīļojās un tad sāka skaļi strīdēties, bija neiespējami saprast, par ko izcēlies strīds. Tēvs un dēls kļiedza viens uz otru un vēzējās dūrēm. Visbeidzot viņi sāka cīnīties. Jaunais Džavabs bija slaidis un veikls, viņš bija arī ļoti izskatīgs. Viss ciems zināja, ka dienās viņš būs virsaitis. Vecais virsaitis bija plecīgs, drukns un spēcīgs. Abi cīkstoņi viens otru grūstīja, vilka un skrāpēja, tuvojoties vietai, kur sēdēja Saksē. Zēns piecēlās un dažus soļus atkāpās.

Te pēkšņi niknuma uzplūdā vecais virsaitis ar uzvaras saucieni nometa dēlu pie zemes; jaunietis nokrita, baisi iekliegdamies. Pie viņa piesteidzās vārdotājs Kūnings. Viena no Džavaba kājām bija izlocījusies dīvainā lenķī, likās, ka pie gurna tā ir izmežģīta. Jaunais puisis cieta briesmīgas sāpes un kļiedza vairākas minūtes par spīti mātes centieniem viņu nomierināt. Pēc tam viņš ieslīga nemanā – galu galā jauneklis bija stipri piedzēries. Vecais virsaitis pārguris noslīga zemē. Bija acīmredzams, ka viņam nav ne jausmas, kas noticis. Pārpilns ar rīsu vīnu viņš sāka krākt.

10 LŪGŠANU DIENAS BĒRNIEM

Bērnu kalpošanas nodaļa bija sagatavojusi 10 Lūgšanu dienu materiālu bērniem latviešu valodā un aicināja ģimenes ar bērniem katru vakaru pulcēties kopā, lai lasītu, pārrunātu, pildītu uzdevumus un lūgtu. Bija arī uzdevumi, ko bijām sagatavojuši papildus šim materiālam. Priecājamies, ka daudzas ģimenes izmantoja šo brīnišķīgo iespēju un guva bagātas Dieva svētības.

Tāpat uzdrošinājāmies bērnu sabatskolas skolotājus aicināt pulcēt bērnus kopā nedēļas laikā arī caur Zoom platformu. Liels prieks, ka dažām draudzēm tas bija arī izdevies – kādām dažas reizes, bet kādām pat veselu nedēļu. Bet māsai Elvīrai no Dobeles draudzes Dievs bija devis vēl citu ideju, kā lietot šo 10 dienu lūgšanu materiālu. Lūk, viņas liecība:

“Liela pateicība par šiem bērnu materiāliem, jo beidzot esmu izveidojusi savu pirmo mazo grupiņu, kuras sastāvā ir seši pusaudži! Divi no tiem ir mani bērni, pārējie četri nāk no nekristīgām ģimenēm. Lūgšanu nedēļas laikā mēs sākam tikties piektdienu vakaros, lai kopīgi pētītu vienu no lūgšanu dienām. Priekš citiem tās bija 10 dienas, bet mums tās turpināsies 10 nedēļas – katru piektdienu vakaru!

Esmu Dievam tik pateicīga, ka bērnu sirdis atsaucas un labprāt uzņem dzirdēto: darbojamies gan praktiski, gan lasot-pārrunājot-pildot uzdevumus.

Padalīšos, kā Dievs mani iepriecināja caur to! Bērniem satikšanās reizē lūdzu katram nosaukt vienu lietu, kam viņi velta visvairāk laika, un vienu, kam vismazāk. Kāds teica, ka mazāk pavadā mājas uzkopšanā, kāds – telefona lietošanā, kāds – ēst gatavošanā, kāds – instrumenta spēlēšanā, divi vismazāk dienā mācījās. Vadoties no viņu atbildēm, devu uzdevumu nedēļas laikā katru dienu, piecas dienas pēc kārtas veltīt 30 minūtes laika tieši tai jomai, kurai viņi velta vismazāk laika, šo laiku fiksējot, veicot video ierakstus vai fotogrāfijas un iesūtot to visu mūsu mazās grupas čatiņā. Es biju bezgala pateicīga un pārsteigta, ka bērni to darīja bez jebkāda atgādinājuma un neizlaižot nevienu dienu. Kad mēs satikāmies klātienē, bērni saņēma gardumiņu komplektu par centīgi, godprātīgi izpildītiem uzdevumiem. Viņi katrs padalījās ar rezultātiem: kāds atzina, ka mūzikas skolotājs augstu novērtējis un pirmo reizi izteicis atzinību par labu instrumenta spēli; mamma priecājusies par ikdienas čaklo mājas uzkopšanu; kāds uzlabojis savas krievu valodas zināšanas, bet kāds katru dienu paēdinājis savu ģimeni. Dievs tik brīnišķīgi darbojas pie bērnu sirdīm! Tas bija tik svētīgi!”

*Apkopoja Mārīte Lipska,
LDS Bērnu kalpošanas nodaļas
vadītāja*

Elvīras grupiņas viena bērna iesūtītais apņemšanās darbiņš

Kušneru ģimene 10 Lūgšanu dienu laikā

Uzdevums bērniem 27. lappusē!

Konkurss “Lielie stāsti Bībelē” balviņas par janvāri saņems:

Eliza, Katrīna, Stefans, Tilānija, Marija, Leila, Agnese, Alise, Maija, Nora, Oliveris, Ulla, Ralfs un Ritvars no Rīgas, Einārs, Edvards un Ieva no Ezeres, Emīls, Rainers, Daniels, Estere, Arturs, Lauma un Maija no Saulkrastiem, Alise, Betija, Emīlija, Karmelita, Lauma, Lote, Nikola un Roberts no Limbažiem, Kristers, Evita, Sanija, Marta, Mārtiņš, Samanta, Gabriels, Tomass, Alise, Evelīna, Markuss, Keita, Emīlija,

Māra, Marija un Regnārs no Dobeles, Andrejs no Valmieras, Paula no Gulbenes, Ritvars no Madonas, Alberts, Lote, Alekssis un Emīlija no Smiltenes, Teodors, Johans, Tomass, Roberts, Rebeka, Terēza, Gabriēla, Sofija, Emīls un Sāra no Kristīgās pamatskolas “Ceļš”, Ulla, Mia, Estere, Džekijs, Hugo, Mikaelis, Marks, Marta un Maija no pirmsskolas “Liesmiņas”, Markuss no Alūksnes un Nazars no Ukrainas.

Paldies čaklajiem bērniem un viņu atbalstītājiem – skolotājiem un vecākiem!

Konkurss “Lielie stāsti Bībelē”

Izvēlies katru mēnesi kādu

Lielo Bībeles stāstu:

- izlasi to un pārdomā,
- aizpildi anketu,
- attēlo stāstu zīmējumā vai izveido uzdevumu/ radošo darbu!

Atsūti ieskenētus darbiņus un anketu uz e-pastu maritel@inbox.lv, norādot savu vārdu, uzvārdu, vecumu un dzīvesvietu.

Anketu un Bībeles stāstu sarakstu meklē www.adventisti.lv!

Informācija:
29869979 (Mārīte)

Seminārs

SLIMĪBU PATIESAIS cēlonis

24.02.
plkst. 14.00

Korintas zālē, Baznīcas 12A.